

"TO US ALL TOWNS ARE ONE, ALL MEN OUR KIN."

Give me not O God, that blind, fool faith in my friend that sees no evil where evil is, but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it," But, "Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—SPEAK THE TRUTH.

"HITCH YOUR WAGON TO A STAR."

"TO THINE OWN SELF BE TRUE."

அன்பேயாவன் : அறிவேசக்தி : ஓம் தத்ஸத்.

[God is Love : Knowledge is Power : Aum]

"New Series"

ஸத்தியமே ஜேயம்—SATYAMEVA JAYATE.

"Approved"

புத்தகம். 24.]

நவம்பர் ஆகஸ்ட், 1916இல் ஜூன்

[சந்திக்கை 3.]

"WISDOM'S WORD LIKE NECTAR SAVES."

[SENT BY THE LATE Dr. G. U. POPE AS A NEW YEAR'S GREETING TO THE VIVEKA CHINTANANI.]

"முத்தோர்சொல் வார்த்தை அமிர்தம்."

"TO US ALL TOWNS ARE ONE, ALL MEN OUR KIN."

* ஞானிகள்.

யாதும் னேசே—சுவரும் கேளிர்—
தீத' கன்றும் பிழிதர வாரா—
கேதனும் தனிதனும் அவற்றோர் அன்ன—
சாதனும் புதுவ தன்றே—வாழ்தல்
இனிதென மகிழ்த் தன்றும் இவமே—முனிவின்
இன்னு தென்றனம் இவமே—மின்னெரு
யானை தன்னுமி தன்னு யானை
தல்பொரு திரங்கு மய்யல் பேர்வந்த
கீர்வழிப் பருடம் புணையோல் ஆர்வலர்
முயற்வழிப் பருடம் வன்பத திறனோர்
கூட்டிவந்த தெளிந்தனம்—ஆர்வலர் கூட்டிவந்த
பெரியோரை வியத்தனம் இவமே—
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இவமே!
(“ஜி. ஐ. போப்” ஆப்த பூர்வகாலம் ஸர்வ
மக்கள் வரித்தியார்த்தம் அனுப்பியது.)

THE SAGES.

To us all towns are one, all men our kin.
Life's good comes not from other's gift, nor ill ;
Man's pains and pains' relief are from within.
Death's no new thing ; nor do our bosoms thrill
When joyous life seems like a luscious draught.
When grieved, we patient suffer ; for we deem
This much-prized life of ours a fragile raft
Borne down the waters of some mountain stream
That o'er huge boulders roaring seeks the plain.
Tho' storms with lightnings' flash from darken'd skies
Descend, the raft goes on as fates ordain.
Thus have we seen in visions of the wise :—
We marvel not at greatness of the great ;
Still less despise we men of low estate.

G. U. POPE.

With all kindest good wishes.

* This Approval is by a minstrel, known to us as Kanyan (or "Singer") of the flowery hill, who was a court poet and friend of Ho Perum Coran of Uraiyur.—a little, it may be, before the date of the Kurral. see PATTU NANBARI, 97, 191, 192, 212. Compare, Kurral 397, பழமொழி, 116.—G. U. POPE.

THE UNIVERSITY OF MADRAS.

ADMISSION TO COLLEGES.

The following correspondence has been sent to us for publication :—

Ref. on P. C. No. 4803. Dated 4th June, 1916.

To The Registrar of the Madras University, Madras.

Sir,—On behalf of the Educational and Parents' Committee of the Children's Educational Movement, I have the honour to submit to you a Memorandum explaining the unreasonableness of the principles that are reported to have been laid down for the admission of the pupils who have completed their School-final course into Colleges. It is apprehended that if the admissions are made according to the principles now adopted, many eligible students would be kept out and many others who are ineligible will find admission into the Colleges. This will in addition to causing much public dissatisfaction, seriously affect not only the efficiency of the Colleges but also the results of the Intermediate Examination to be held in March 1916. I therefore request that you will place this Memorandum before the next meeting of the Syndicate for suitable modifications to be made in the rules framed for declaring the eligibility of students for admission into Colleges.

I have the honour to be, "

Sir,

Your most obedient servant,

C. V. SWAMINATHAIYAR.

MEMORANDUM.

It is given out that it has been decided by the school-final moderation board to make selections of students for the Intermediate course on the following basis :

1. One should have got marks in all the A and C group subjects, which should not be below the Presidency Averages in the subjects.
2. In case one has failed to secure the Presidency Average in any of the A group subjects other than English he can be eligible

if the total of the marks got by him in all the A group subjects is not below the total of the Presidency Averages, provided he gets marks not below the Presidency Average in each of the two C group subjects, the marks being either those of the Public Examination or the moderated marks.

The above principle seems to be all right on paper, but when considered in detail it will be found that the principle is not well conceived. Taking for instance a student who has to take the third group of the Intermediate Scheme what is wanted for him is a knowledge of English coupled with sufficient qualifications in Vernacular Composition and Translation in the A group. According to the principles laid down as above by the moderation board, a student who gets 33 per cent. or thereabouts in English, a bare average in Vernacular Composition and Translation and good marks in Elementary Mathematics may become eligible. Suppose one gets 33 marks in English 50 marks in Elementary Mathematics and 40 marks in Vernacular Composition and Translation he may become eligible, by reason of the total of his marks, viz., 123 being above 121, the total of the Presidency Averages. But the boy is clearly ineligible for the Intermediate course, which requires a decent knowledge of English for him to be able to follow the College lectures intelligently; but another who may get 45 marks in English, 20 marks in Elementary Mathematics and 50 marks in Vernacular Composition and Translation is ineligible according to the principle laid down, though it must be presumed that he is decidedly a better boy to be admitted for the University course than the other. By the admission being made on the principle now laid down a large number of incapable boys will crowd into our Colleges with the result that a large number of students appearing for the Intermediate Examination will be ploughed down by failure in English, History and Logic which require a sound knowledge of English. In this manner instances may be multiplied of a large number of eligible pupils being kept back by admission being made on the above principles. In Physics

"பெற்றோர்கள் தாழ்வப்பர் பிள்ளைகள் லாசையுடனோர்
கற்றே மேன்மைத்து கற்பி பிள்ளும்—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத் தாவிக்கழி வந்தநெள்ளோரு செவிகழிகை
யாச்சரிய மோதா ளவிகித்."

"THE SLAUGHTER OF THE INNOCENTS."

பள்ளிப்படிப்பும்

பிள்ளைகளின் தலிப்பும்.

பள்ளியிப்படிப்பது பிள்ளை கடைத்தேற
வேண்டியென்பார்கள். ஆனால் பள்ளிப்படிப்
பிழைவதற்கும் தலிப்புச் சில சமயங்களில்
பொறுத்தல் முடியாததாயிருக்கிறது. "பெற்
றவனாகவே தெரியும் பிள்ளையின் அருமை"
யென்பதுபோல், பள்ளியில் படித்த பிள்ளை
கொடுக்கவேண்டிய திப்பந்தத்துக்குப்பட்ட
வர்களை பிள்ளைகள் பரிம அயதிகை உணர்
வல்லாராவர். மேலே "சித்திரமும் கைப்பழக்
கம், செந்தமிழும் ஈரப்பழக்கம், கற்றதோர்
கல்வியும் மனப்பழக்கம்" என்ற சொல்லியிருக்
கிறார்களாயினும், இக்காலதப் பள்ளிப்படிப்பு
இதற்குமுற்றும் விரோதமாயிருக்கிறது. "எட்
டுக்காரக்காய் கறிப்புகு உதவாத" என்னும்

பழமொழிபோல, கைப்பழக்கம், ஈரப்பழக்கம்,
மனப்பழக்கம் இல்லாத கல்வி காரியத்துக்
குதவிவதாயிற்று. முதல்முதல் பிள்ளைகளுக்
குத் தங்கள் தாய்ப்பாஷையில் கல்வி போதித்
தாமல் அப்பாஷையில் கல்வி போதிப்பது
அதிகத்தமாகமுடிந்தது. அதனால் மனதிற்கும்
வாக்குக்குமுள்ள உறவு அற்றுப்போகிறது—
முற்றும் அற்றுப்போகாவிடில் தட்டுக்கெட்
டுத் தலியாவியிருக்கிறது. இதைத் தடுமாற்றத்
தால் மனப்பழக்கம், ஈரப்பழக்கம் இரண்டும்
குறைவுற்ற சிதைவெய்தாதபோகிறது. 10,
12-வயதுக் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் கணித
மும் சாஸ்திரப் பயிற்சியும் அப்பாஷையில்
சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். சொல்லிக்கொடுக்
கும் வாத்தியாருக்குச்செய்யாஷையில் போதிக்க
அப்பாஷா ஞானம் போதாது. போதுமான
தும் பள்ளிக்கடையிற் இக்காலத்தில்தான் போ
திக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. இப்படியாக

and Chemistry also, the practical examination
in which luck plays a large part has seriously
affected many students, who otherwise would
have been eligible by getting good marks in
theory. It cannot be said, that by departing
from its principle the number of admissions will
increase, for if those are admitted who get good
marks in the subjects which they mean choosing
for the Intermediate course a good many (probab
ly a corresponding number) will be rejected
who get low marks in the necessary subjects
such as English. That one gets low marks in
Elementary Mathematics need not necessarily
debar a student from admission into a College
as that is not a necessary subject, required for
the University course of a student who takes

the 3rd group. It may reasonably debar one
who takes either the 1st or 2nd group or if he
intends to enter public service. For these
reasons it is necessary that the Syndicate must
interfere and suitably modify the principles
before it becomes too late, for the old story of
the slaughter of the innocents will repeat itself.
It is given out that the English examiners in
the last Intermediate Examination bitterly
complained that the standard of attainments in
English of the candidates who appeared for the
examination was miserably low. If the rules
framed for the eligibility are as they stand now,
the members of the moderation board must be
asked whether the candidates are to blame or
they are to blame themselves.

எடுத்த எடுப்பிலே தப்புமுறைகொண்டு போ
திப்பதால் பின்னரேன் சிளிப்பின்னரேன் கற்பு
போல் சப்தமாத்திரத்தைக் கேட்டு செட்டுருப்
பழக்கத்தால் ஏதோ சிறிது உளரக்கற்றுக்
கொண்டிருக்கன். இதையும் "வரத்திபார்
சொன்னபடி தர்ப்பாயாமி" என்று பரிகைக்
காலத்தில் தானே தண்ணீர் இறைத்துத் தர்ப்
பணம்செய்து வருகிறார்கள். தண்ணீர் என்
பதற்கு பதிலாக "கருப்புமை" என்கிற வார்த்
தையை உபயோகித்தால் அது மிகவும் கன்ற
கப்பெருந்தும், "Angle" "மூலை" அல்லது
"கோணம்" என்றால் இன்னதென்று மனதில்
பிடிபடாமல்தானே பிடி கணிதம் படிக்கிறார்
கள். இவர்கள் அந்தக் கணிதத்தில் படித்துத்
தேறுவதுமெப்படி? இப்படியே சாஸ்திரப்
பயிற்சியும் அரைகுறைப் படிப்பாகவே முடி
கிறது. ஆங்கிலபாஷையில் பயிற்சிபின்மையி
னால் மற்ற எல்லாப்பாடல்களும் அரைகுறைப்
பாடமாகவே ஈட்டித்தேர்வருகிறது. "அரை
குறைப் படிப்பு ஆபத்து" என்பது மெய்யாக
கிறுக்கிறது. ஏதோ செட்டுருப் போட்டுப்
படிக்கிற பிள்ளைகளும் பரிகைப்பிறேற தாங்
கள் எவ்வளவு மார்க்கு வாங்கவேண்டிய
தென்று தெரியாமல் ஏதோ பொட்டைக்குறிப்
பாகப் பரிகையில் தேற முயற்சிக்கிறார்கள்.
10 வருஷம் பிள்ளையை அரும்பாடு பெரும்

பாடு பட்டுப் பள்ளியில் படிக்கவைத்தபிறகு
ஸெகண்டரி ஸ்கூல் பரிகைமுடிவு ஆனதும்
காலேஜில் வாசிக்கவேண்டியகாலம் வருகிறது.
இந்தப் பரிகையில் தேறுவது பெரும்பான்
மையான பிள்ளைகளுக்குத் துரட்டத்தில்
தேறுவதுபோல்தானிருக்கிறது. எல்லாப்
பிள்ளைகளும் ஆங்கிலபாஷை ஞானமுற்றிருக்க
வேண்டும். இங்கிலிஷ்பாஷைப் படிப்போடு
ஸ்வபாஷையில் விபரமெழுதவும் மொழி
பெயர்க்கவும். தெரிந்திருக்கவேண்டியதையி
யம். இவ்வீதோடு கணிதசாஸ்திர ஞானமும்
சிறிதிறுக்கவேண்டியது. ஆங்கிலம், ஸ்வபாஷை,
கணிதம் இம்முன்றும் (A Group) ஒரு
மூக்கட்டுப் படிப்பு ஆகிறது. இதற்குமேல்,
கணித சாஸ்திரமோ, பூத பெளதிகசாஸ்திர
மோ, சரித்திரப்பாடமோ, ஸம்ஸ்கிருதம் முத
லான வேறுபாடமோ பிரத்தியேகமாகவா
வேண்டியது.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்
தரும்" என்பது முதுமொழி. அந்த எண்
ணும் எழுத்தும் ஸ்வபாஷை ஞானமும் ஸ்வ
பாஷையிற் போதனையும் குறைவாக இருப்
பதுபற்றி "கண்ணெனத்தரும்" படியான
குணம் பெறாமல் "புண்ணெனத்தரும்" பதவி
யிலிருக்கிறது. இப்படி மனக்கண்டானே புண்
ணினால், பார்வை குருட்டுப்பார்வை யாவதற்

UNIVERSITY OF MADRAS.

No. 3979 Senate House, 7th June 1916.

From Francis Dewsbury, Esq., B.A., LL.B.,

Registrar, University of Madras.

To M.R.Ry. C. V. Swaminathaiyer Avergal

Mylapore.

Sir,—In acknowledging your letter No. 4803,
dated 4th June 1916, handed to me to-day and
the memorandum enclosed therewith, I have
the honour to state that the selection of School-
leaving Certificates holders eligible for Univer-
sity Courses of Study has been completed and
that no alteration in the principles of selection
for this year is now possible. In this connection,
however, I have to remark that the principles
of selection detailed in your memorandum as
being those adopted for this year are very

different from the principles actually accepted
by the Syndicate and its Committee, upon
which the eligibility of students for University
Courses of Study was determined. Conse-
quently your memorandum, being based upon
mistaken premises, is valueless as a criticism of
the selection of students this year. A large
number of the students for whom your memo-
randum pleads have actually been selected for
admission to Colleges. I do not, therefore,
propose to place your communication before
the Syndicate.

I have the honour to be,

Sir,

Your most obedient servant.

(Sd.) FRANCIS DEWSBURY.

Registrar.

துக்கேட்பானேன். குருட்டுப் பார்வையுள்ள கண் பெற்று "கண்ணைக்கொடுத்ததெய்வம் கொலைக் கொடுக்கும்" என்கிறபழமொழிப் படி தன்முயற்சியால் பிள்ளைகள் கடைத்தேறும்வழி ஏற்படாமல், கிள்ளிப் ப்ரொபெஸர் கள் சிலர்கூடி மேலேபடிக்கத்தக்கவர்கள் பா ரென்று அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறதோ அவர்கள் மட்டும் தான் மேலே படிக்கலாமென் றொரு கிரீப்பத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. "எரு தின்னோயு காக்கைக்குத் தெரியுமா?", அது போல இளம் பிள்ளைகள் பாஸ்ப்புவும் முதற் கொண்டு அப்பயானையில் எல்லாப்படிப்பும் படித்துவருகிற கஷ்டம் காலேஜ் ப்ரொபெஸர்ஸ்களுக்கு என்னமாகத் தெரியும்? அவர்கள் ஏதோ ஒரு முறைப்படி 100-க்கு 20 அல்லது 25 பேர்கள் தேறும்படியான திட்டம்போட்டு மற்றவர்களைல்லாரும் பரீக்ஷையில் தேறினார்களில்லையென்று விளம் பரப்படுத்தி விடுகிறார்கள். பிள்ளைகளுக்காவது

தம் பிள்ளை கடைத்தேறவதில் கண்ணும் கருத்துமாயிருக்கும் பெற்றோர்களுக்காவது இப்பரீக்ஷையில் தேறல் தேறுமையின் குட்டு (இரகசியம்) இன்னதென்று கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. 16-வயதப் பிள்ளை எல்லாம் "3 10 வருஷகாலமாகப் படித்த தெல்லாம் கின் படிப்பு" என்று சொல்லக் கேட்டால் அவர்கள் மனம் எப்படி கொந்து புண்ணுருமென்பதைப் பிள்ளைகளை வளர்த்த புண்யவான்கள் அறிவார்களேயென்றி கூலிக்கு மாரடிக்கும் பெண்மக்கள்போல வேதனைத்துக் குழைக்கும் பரீக்ஷிக்கனாவது பன்னிப் பிள்ளைகளின் மனசிலப்பலியாதப்ரொபெஸர்ஸ்களாவது உள்படி அறிவதாதுல்பம். இது பரீக்ஷையின் கொடுமையெய்ன்றி அப்பரீக்ஷை கடத்த இன்றியமையாதவர்களான பரீக்ஷைகள் கொடுமையல்ல.

"வெண்காரம் வெய்தெனினும் நோய் தீர்க்கும்; சிக்கி குளிர்ந்தும் கொல்லும்" என்பது

Ref. on P. C. No. 4807 Dated 8th June 1916.

To the Registrar of the University of Madras, Madras.

Sir,—In acknowledging with thanks your reply No. 3979, dated 7th instant, just to hand, I have the honour to request you will be good enough to state "the principles actually adopted by the Syndicate and its Committee, upon which the eligibility of students for University Courses of Study was determined." The principles if they are different, must be of sufficient importance for parents and students to know. So far as I was able to ascertain I found that a student who has actually obtained 8 per cent. over the Presidency Averages in English and Vernacular Composition and Translation and who intends taking up the History Course or 3rd group of subjects in which he has obtained 15 per cent. over the Presidency Average and also 9 per cent. over the Presidency Average in Sanskrit, would be declared ineligible by reason of his marks in Elementary Mathematics (a subject which is certainly not required for his selected course of study in the College) being insufficient to bring up the total of his marks in A group either in the Public Examination or the moderated marks to the limits fixed according to the principle which you say have been adopted by the Syndicate and its Committee the moderation

board. I have personal knowledge of the fact that there are many other students who are similarly circumstanced and who, by the principles not being enunciated by a more careful consideration have become ineligible, though judging by the marks they have got in the subjects required for the 3rd group of the Intermediate scheme, they are much more eligible than those who, having got lower marks in English have become eligible from the absolute standpoint of minima adopted by the Committee.

I think you will agree with me that the matter is of sufficient importance to need elucidation in the most authentic manner, especially after you have declared my Committee's memorandum as "being based on mistaken premises" for which reason you state you propose withholding it from being placed before the Syndicate for its consideration. An early reply will relieve the tension of the public mind which certainly exists, because of the mystery surrounding the principles of selection which have been approved.

I have the honour to be.

Sir,

Your most obedient servant,

(Sd.) C. V. Swaminathaiyer.

சித்வத்வாக்கு, உண்மைப்படிப்பு முதலில் கஷ்டத்தை விளத்தாலும் அகலுடைய சிதைவு நிலைகள் மனவிரூபிப்போக்கி ஞான நிலைப் பிரகாசமாக எரியச் செய்யும். இது வெண்காரம் உஷ்ணமான வஸ்துவாயினும் கோய் தீர்க்கும் மருந்தாவது போலாம். விஷம் உண்டதும் உடம்பு சிவிரிக்கக் குளிர்ச்சியை உண்டெண்ணினும் முடியில் உயிரை வாக்கு மாபோல் இந்தப்பரிசை முறை "என் பிள்ளை 10-வருஷம் படித்து பரிசை கொடுத்துவிட்டான்" என்கிற மனக்குளிர்ச்சியை உண்டெண்ணினாலும் அது முற்றிலும் ஏட்டுப் படிப்பே பாவதபற்றி மனப்பழக்கம், காப்பழக்கம், கைப்பழக்கம் இளமையினதானே சரிவர ஏற்படாத தோஷத்தால் பிள்ளைக்கு ஆயுஸ் முழுவதும் அகர்த்தம் விளைத்து ஆபத்துக்கிடமாக முடிவதாயிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த அனாதைப் படிப்பினால் வரும் ஆபத்தை சிவர்த்திக்க பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் ஊக்கக் கொண்டெழுத்து முயற்சித்து வரல்வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எண்ணைச் செலவும் இளமை கஷ்டமும் தவிர பிள்ளைகள் கடைத்தேதும் வழி ஏற்படுவது கஷ்டமாக முடியும். பள்ளிப்படிப்பைச் சீர்திருத்த நம்மாவாசுமாவென்றிருந்தால் காரியம் சூகூது. பிள்ளையைப் பெற்றபின் அவர்களை வளர்த்து வித்யா ஸம் பன்னாசுச் செய்வது பெற்றோர் தம் கடமையாம். இராஜாக்கத்தார் இதற்கு அனாதைமான சாதக சாதனங்களை யேற்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருப்பினும், அவர்கள் ஏற்படுத்தும் சாதக சாதனங்கள் நமது பிள்ளைகள் பிழைப்பதற்கு ஏற்றவையாக விருக்கின்றனவா இல்லையாவென்று பார்க்கும் பொறுப்பு பெற்றோரைச் சேர்த்ததே. ஆகையால் பெற்றோர் தம் கடமையை சிறைவேற்ற விவேகத்தோடுகொழிக்க வேண்டும். விவேக ஞானமின்னத படிப்புப் படிப்போடு சேர்த்ததில்லை.

இந்த வருஷம் நடந்த ஸ்கூல் அறுதிப்பரிசைகளில் 11-ஆவியம் பேர்கள் - ஆறுசை அவர்

களில் 2500-பேர்கள் தவிர மற்ற 8500 பேர்கள் காலேஜில் படிக்க சேர்த்துக்கொள்ளப் படமாட்டார்களென்று தெரியவருகிறது. இது கிஷயமாக பாலபோத வித்யா சங்கக்கமிட்டிக்கும் யூனியர்ஸிடி ரிஜிஸ்திராருக்கும் நடந்த கடிதப்போக்குவரத்தின் முதற்பகுதியை முன்னேட்டில் வெளியிட்டிருக்கிறோம். ரிஜிஸ்திராருடைய முடிவான பதிலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு மேலொன்றும் எழுதாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பாடங்களில் 100-க்கு 40-க்குமேல் வாங்கி A Group மொத்தத்தில் 37 வாங்கினவர்களெல்லாம் தள்ளுபடியாக இருக்க இக்கிளியில் மட்டும் 100-க்கு 38 வாங்கினவர்கள் பரிசைகளில் தேர்த்த தேயினவர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் ஆங்கில பரவையில் ஞானம் குறைந்தவர்கள் 'இண்டர்மீடியேட் பரிசை'யில் ஏராளமாகத் தேறாதபோவார்கள். இந்த வருஷம் 'இண்டர்மீடியேட் பரிசை'யில் 100-க்கு 25 பேர் விதிம்தான் தேய்விருக்கிறார்கள்.

SIR HARCOURT BUTLER ON EDUCATION.

வித்யாலகஷியத்தைப்பற்றி
வர் ஹார் கோர்ட் பட்லர் அபிப்பிராயம்.

ஸர் ஹார் கோர்ட் பட்லர் அவர்கள் இந்தியா கவர்ன்மெண்டில் வித்யா இலாகாமந்திரி யாகிருந்து பிராக்ஷியாதிபெற்று இப்பொழுது பர்மா உதவிக் கவர்னராக விருக்கிறார். அங்கே அவர் மெய்யேயோவியுள்ள ஸெயின்ட் கைதேல்ல வித்யாசாஸையில் பரிசளிக்கும் போது அகலிசாசனம் விதித்திருந்து வித்யா போதனமுறைபையும் வித்யா லகஷியத்தையும் பற்றிச் சில அருமைபான வார்த்தைகள் சொன்னார். அவருடைய வார்த்தைகளின் அருமை, அவர் வித்யாபோதனையின் உண்மை நோக்கத்தை உள்ளபடி வரித்தவராயிருப்பதினால்,

விசேஷமாகக் கவனிக்கத்தக்கதாக விருத்தி
 தது. "பன்னிப்படிப்பு" என்றும் "பரிசுஷ
 கொடுக்கிறது" என்றும் தப்பெண்ணம் எப்
 படியோ வழக்கத்தில் வந்துவிட்டது. பின்னர்
 களைப் பரிசுஷிப்பது கித்யபோதனை முறை
 யென்பது வழக்கத்திற்கு வந்தபிறகு எத்தனை
 யோ விபரிதங்கள் நேர்ந்திருக்கின்றன. "கற்
 மதேவர் கல்லியும் மனப்பழக்கம்" என்றபடி
 பின்னர்களுக்கு மனப்பழக்கம் என்பது (மனம்
 படியப் பெறுவதற்கான அபிப்பிராயமுறை) ஏற்
 படாமல் தானே பின்னர்களுக்கு எட்டுப்படிப்
 புச் சொல்லிக்கொடுத்துப் பரிசுஷியில் தேறச்
 செய்துகொடுக்கின்றன. இது கிளிப்பின்னைப்
 படிப்பேயன்றி மனப்பழக்கம் தரும் கல்வி
 யென்று சொல்வதற்கு நேரதுவில்லாமலிருக்கி
 றது. இந்தத் தப்புபழக்கம் கூடாதென்றும்
 பரிசுஷிசெய்வதும் பரிசுஷியில் தேறுவதும்
 உண்மையான கித்யபோதனை முறைகளல்ல
 வென்றும், பன்னியில் பழரும் பின்னிகள்
 ஆகான் உறவால் தேறப்பெய்தி மனப்பயிற்சி
 யில் தேர்ந்து குணவலி பெற்று கிணக்குவதே
 உண்மையான கித்யபோதனையென்றும், பரி
 சுஷியில் தேறுவதே கித்யபோதனைமாக
 மதிக்கும்காலம் அனேகமாய்ப் போய்கிடுமென்
 றும் சொன்னார். ஜீவனோபாயம் தேடுங்காலத்
 தில் குணவலியும் மனோவலியும் நேரவலியும்
 அனுகுணமாயிருந்ததவுமேயன்றி பரிசுஷ
 யில் தேறியபேரும் எட்டுப்படிப்பைப்பெறாண்டு
 கொடுக்கும் யோக்கியதாபத்திற்குநின் சிபார்
 சும் பிரயோஜனப் படமாட்டாதென்றும்,
 இவரி வேலைவிலமருங்காணியில் வேலைகொடுக்
 கிறவர்கள் பரிசுஷ மதிப்பையிட்டி குணமதிப்
 பையே பெரிதாகக்கொண்டு தக்க பேரைத்
 தெரிந்தெடுக்கும் காலம் சமீபித்து கிடுமென்
 றும் செப்பினர். பெண்களில் எப்போதும் பிர
 யோசனகாமாகவே விருக்கவேண்டியது என்
 றும் சொன்னார்.

LORD KITCHENER.

லார்ட் கிச்சனர்.

பிரிட்டிஷ் மஹாஜாஜ்ரத்தின் புத்த மந்திரி
 யாகவிருத்த இப்போழுது நடந்துவரும்
 மஹா பார்த்திபோரை நடத்துவதில் அதிக
 ணக்கமும் சாமத்தியமுமுன்னவர்க்க் காட்டி
 வந்த லார்ட் கிச்சனர் அவர்கள் நானது
 ஜூன்மீ 5உ யன்று இராத்திரி 8-மணிக்கு
 ஆர்க்லீஸ் தீவுகளண்டை மாலை 8-மணிக்கு
 'ஹாம்ப்டை' என்னும் வேகமான சிறிய புத்
 தக் கப்பலில் ருஷியாவுக்குப் போரும்வழியில்
 சரங்கம் வெடித்தோ அல்லது 'டார்பிடோ'
 வென்னும் கடலில் மூழ்கிப்பாய்ந்த வெடித்
 தும் வெடியத்திரப்பபடிகுல் தாக்கப்பட்டோ
 கப்பலுடைத்து அவருடனிருந்த உத்யோகஸ்
 தர்கள் எல்லாரோடும் முழுகிப்பாய்விட்டார்.
 இவருக்கு இச்சமயம் தீமகோன்று நேரிட்ட
 இவருடைய மரணமானது பிரிட்டிஷ் நாடுகள்
 முழுவதிலும் இதர நாடுகளிலும் மிகவும் துக்
 கிக்கப்படுகிறது.

இவர் 1850-ம் வருஷத்தில் பிறந்து 1870-ம் வருஷத்தில் இராணுவத்தில் சேர்ந்து 1898-ம் வருஷத்தில் எகிப்தில் மாநிலை ஒம்ட்மன் சண்டையில் வென்று பிரபல கீர்த்திபெற்றார். பிறகு ஸ்ரீதாஸ் பட்டம்பெற்று ஒம்ட்மனில் ஜயித்ததற்காக பார்லிமென்ட் சபைவர் 30 ஆயிரம் பவுன் அவருக்கு இனம் கொடுத்த அகதப் பெற்றுக்கொண்டு உடனே நடந்த தென்னுபிரிசு யுத்தத்தில் லார்ட் யோல்ஸ்லி அவர்கள் தலைமையிலேயே போர்செய்து, லார்ட் ராபர்ட்ஸ் அவர்களுக்குப்பின் அவ்விடத்திலுள்ள பிரிடிஷ் சேனைகளுக்கெல்லாம் முக்கிய தலைவராயிருக்கும் பதவிபெற்று தென்னுபிரிசாவை சமாதானப்படுத்துவதில் பெரு முயற்சி செய்துழைத்துவந்தார். தென்னுபிரிசு யுத்தத்தில் ஜயித்ததற்காக அவருக்கு 50 ஆயிரம்பவுன் இனம் கொடுத்ததோடு விஸ் கோண்ட் என்ஹி பிரபுப்பட்டமும் அளிக்கப் பெற்றார். பிறகு 1902-ம் வருஷமுதல் 1909-ம் வருஷம் வரையில் லார்ட் கிச்சனர் இந்தியாவில் முக்கிய சேனாதிபதியாகவிருந்து இந்திய சேனைகளையும் ஸ்வதேச ராஜாக்கள் ராஜ்யப் பொது உதவிக்காக வென்று பழக்கிவைத்துக் கொண்டுவந்த "இம்பீரியல் ஸெர்வீஸ்" துறப் புலையும் சீர்திருத்தி நல்ல பதவிக்குக்கொண்டுவந்தார். இப்பொழுது யுத்தம் ஏற்பட்டவுடன் இந்தியசேனைகளும் இம்பீரியல் ஸெர்வீஸ் துறப்புகளும் காலதாமதமின்றி சரே ஸெண்டு புறப்பட்டு துரதேசங்களிலுள்ள ப்ரான்ஸ் முதலான யுத்தகளங்களுக்குப் போருவது சாத்தியமாக விரும்புது அவர் இந்தியாவிலிருந்தபொழுது செய்த சீர்திருத்தங்களினாலேயே பெற்றறியவேண்டியது.

"இந்தியர்கள் ஜெர்மானியரை ஹதம் செய்து தூத்தம்."

சேனைகளை முன்னிடிசெய்து யுத்த சன்னத்தாகச் செய்வதில் இவரைப்போன்ற சாமர்த்தியமுள்ளவர்கள் வேறு இல்லைபென்றே சொல்லலாம். இப்பொழுது நடக்கும் யுத்தம் துவக்கிவொழுது பிரிடிஷ் தீவுகளில் லைப்து 50 ஆயிரம் துறப்புகள்தான் யுத்த சன்னத்தர்களாயிருந்தார்கள். யுத்தம் ஆரம்பித்ததுமுதல் 50 லைப்தம் பிரிடிஷ் சைனியம் தயார்செய்து அங்கங்கேநடக்கும் யுத்தகளங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். இந்தனை பேர்களைச் சேர்த்து யுத்தம்செய்வதில் பழக்கி அவர்களுக்கு வேண்டிய யுத்த தளவாடங்களெல்லாம் சேகரித்து வழியில் ஆபத்தான கோரிடாதபடி சாவதானமாய் அவர்களை எதிரிக்குத்தெரியாதபடி யுத்தகளத்துக்கு அனுப்பிவருவது இவருவான காரியமல்ல. இந்த கஷ்ட சாத்தியமான காரியத்தை அவர் வெகு தீவிரமாய்ச் செய்து முடித்ததன்றி மேல்மேலும் கை சனைக்காமலும் ஜனங்கள் ஊக்கம்ருறைவாமலும் சேனைகளைச் சேகரித்து தர்பீதுசெய்து அனுப்பிக்கொண்டேயிருந்தார். இவருடைய பெருமுயற்சியாலே யுத்தம் இதுகாலம் கூட்டாளிகள் கை சனைக்காதபடி நடத்துவது சாத்தியமாகி வந்தது.

தது. இப்பொழுது எதிரிகளை மடக்கி யடக்க கட்டாளிகள் காளியங்கள் எல்லாம் செர்ந்த ஒருமனதுப்பட யுத்திசெய்து தாக்க வேண்டுமென்று அதற்காகவே ருஷியாவுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தார். வழியில் இந்த ஆபத்தான கேர்த்துவிட்டது. இச்சமயத்தில் எவ்வளவு திறமைசாலிகளாயிருந்தாலும் இரத்தவர்களைப்பற்றி மனஞ்செறித்துக் கை களைக்க வேரில்லை. ஆதலால் இவருடைய ஸ்தானத்தில் வேறு தக்கவர்கள் யுத்தமந்திரி ஸ்தானத்தை வகித்துச் சண்டையை இடையூறியின்றி நடத்திவருவார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. தற்காலம் யுத்தமந்திரி வேலையை முதல் மந்திரியாகிய கனம் மிஸ்டர் ஆவருவித் அவர்களே சந்தியாக மேற்போட்டுக்கொண்டு பார்த்துவருகிறார். தெய்வ சங்கல்பம் எப்படியிருந்தாலும் மனஞ்சலிக்காது வக்கத்தை யும் கைவிடாது உழைப்பவர்கள் எப்படியும் ஐயசெல்களாவார்கள். "தெய்வத்தாலாகாதே ஸ்ரீமம் முயற்சி தன் செய்வருத்தர்க்குவிதரும்" என்பது உண்மையே. இந்த உண்மையை கம்பி உழைப்பவர்கள் ஒருபோதும் சிறுமைப்படமாட்டார்கள். மிஸ்டர் ஸ்டீட் ஜார்ஜ் யுத்த மந்திரியாக சிபமிக்கப்பெற்றிருக்கிறார். அவருடைய ஸ்தானத்தில் தளவாட மந்திரி வேறு சிபமிப்பார்கள்.

WAR NOTES.

யுத்த சமாச்சாரம்.

சில மாதங்களாக யுத்த களங்களின் சமாச்சாரம் ஒன்றும் தலை கால் புரியாதபடியிருந்ததால் அவைகளைச் செப்பி மனக்குழப்பமுண்டுபண்ணி சிமித்தமில்லையென்று கடிமையிருத்த விட்டோம். இப்பொழுது மேலண்டைப் போர்க்களத்தில் ஒருகோடியில் வெர்டுன் (Verdun) என்னுமிடத்திலும் மற்றொரு கோடியில் ஈபரெஸ் (Ypres) என்னுமிடத்திலும் சண்டை வெகு நுழ்முறமாக நடந்து வருகிறது. தாகத் தெரியவருகிறது. அக்களிகள் செட்டிவேடிருண்டென், வெடிவந்திகள் இவைகளைக்கொண்டு செய்யும் யுத்தத்தில் ஒரு தாத்தார் எதிரிகள் அசுழிகளைப் பிடித்துக்கொள்வதும் மறுபடியும் அக்கிருத்த தூத்தப்படுவதும் சகஜமாக ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆதலால் முடியில்லாத தோற்பு கேவலப்புகளைச் சொல்லிச் சொன்னதை மறுத்தும் மாற்றியும் பின்னெழுதலையில் பிரயோசனம் ஒன்று

மில்லை. சண்டை துவக்கி 22-மாதங்களாயிட்டன. கைகளில்கள் ஒவ்வொரு போர்முனையிலும் ஏராளமாக மடித்துவருகின்றன. உணவு பொருள்களுக்கும் சண்டைசெய்யும் ஆள்களுக்கும் அத்தத்த காலகனில் முட்டென் ஏற்பட்டுவருகின்றன. பிரிடிஷ் ராஜ்யத்தில் இதவகையில் சிறப்பதானது சேவகமில்லாமலிருந்தது. இப்பொழுது அக்கேயும் ராஜ்ய சேவகம் சிறப்பதமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்வதாவாகச் சேர்த்தவர்களைக்கொண்டு 50 லக்ஷம் கைகளியம் செகரித்தும் செகரியின் தொகை சண்டைமுனையில் சிறப்பதற்குப்போது மாததகயில்லை. ஜெர்மனியில் கைகளிய சேனைகள் மிகவும் குறைந்துபோய் விட்டதாகத் தெரிகிறது. ருஷியர்கள் காலகெஷஸ் மலைத் தொடர்ப் பக்கத்தில் ஐயப்பெற்று வருகிறார்கள். தருக்கியிலும் இத்தலியின் வட எல்லையிலும் சண்டை தொடர்பிடியாக நடத்துவருகிறது. மத்தியதரைக்கடக்கரை யோரங்களில் சண்டை கிளம்பிசெருக்கிறதாகச் சமாச்சாரம் வந்த -வெகு காளாயிட்டது. மேய் 31-பன்று ஜெர்மானிய கப்பற் படைகளுக்கும் பிரிடிஷ் கப்பற்படைகளுக்கும் ஒரு பெரிய சண்டை நடந்தது, அகில் பிரிடிஷ் தரப்பில் 17 கப்பல்களும் ஜெர்மானிய தரப்பில் 16 அல்லது 17 கப்பல்களும் யுத்தச் சேதமாய் மூழ்கிப்போயின. சண்டை முகத்துக்கு பிரிடிஷ் கப்பற்படைகளின் அதிபர் ஸர். ஜான் ஜெல்லிகேர அவருடைய கப்பற்படைகளுடன் வரலாய் ஜெர்மானிய கப்பல்கள் இணையித்த ஓடியெய்ந்தது அவர்கள் தேசத்துத் துறை முகங்கள்போய்ச் செர்ந்தவிட்டன. இந்த சந்தப்பத்தில் யுத்த மந்திரி ஸ்டீட் கிச்சன் ஏற்போன கப்பல் அப்படியே மூழ்கிப்போய் விட்டதாகத் தந்தி சமாச்சாரம் வந்துள்ளது. இன்னும் சில மாதங்களில் யுத்தம் மிகமும் முறமாய் அகிகரித்த ஒரு விதத்தில் தோற்பு கேவலப்புகத் தெரியும்படியாக ஏற்படுமென்று வகிக்கக்கடியதாயிருக்கிறது. ஆயினும் இத்தருணத்தில் கானிச் சம்பவக்கொப்பற்றி இன்றைக்கு கிண்ப்பதும் அசாத்தியமாக வருக்கிறது. ஏனெனில் எந்த கிமிஷத்தில் என்ன சம்பவம் நேரிடுமோ, அது என்ன பிரயாதம் கிணக்குமோ யாதலும் சொன்ன முடியாமலிருக்கிறது.

"FROM POVERTY TO POWER."

"THROUGH NATURE TO GOD."

"BY LOVE TO ALL."

"GOD IS LOVE; KNOWLEDGE IS POWER; OM."

"You will convince; without arguing, you will teach; not cherishing ambition, the Wise will find you out; and without striving to gain men's opinions, you will subdue their hearts. For Love is all-conquering, all powerful; and the thoughts and deeds and words of Love can never perish.....to know that Love is universal, supreme, all sufficing; to be freed from the trammels of evil; to be quit of the inward unrest; to know that all men are striving to realise the truth each in his own way to be satisfied, sorrowless, serene; this is PEACE; this is Goodness, this is IMMORTALITY; this is DIVINITY; this is THE REALISATION OF SELFLESS-LOVE."—James Allen.

FUNCTION OF RELIGION: ITS VITAL IMPORTANCE:

"Religion makes easy and felicitous what in any case is necessary (the acceptance of the universe as it is); and if it be the only agency that can accomplish this result, its vital importance as a human faculty stands vindicated beyond dispute. It becomes an essential organ of our life, performing a function which no other portion of our nature can so successfully fulfil. From the merely biological point of view so to call it, this is a conclusion to which so far as I can now see, we shall inevitably be led, and led moreover by following the purely empirical method of demonstration....."

"THE LIFE OF RELIGION in the broadest and most general terms possible, is, one might say, that it consists of the belief that there is an unseen order, and that our supreme good lies in our harmoniously adjusting ourselves thereto. This belief and this adjustment are the religious attitude in the soul."—Prof. W. James.

"A platonising writer like Emerson may treat the abstract divineness of things, the moral structure of the Universe, as a fact worthy of worship.

"In those various Churches without a God which to-day are spreading through the world under the name of ethical societies, we have a similar worship of the abstract divine, the moral law believed in as an ultimate object."

"Science' in many minds is genuinely taking the place of religion. Where this is so, the scientist treats the 'Laws of Nature' as objective facts to be revered."—Ibid.

"Nature is always so interesting under whatever aspect she shows herself, that when it rains, I seem to see a beautiful woman weeping. She appears the more beautiful, the more afflicted she is."—B. de St. Pierre.

"For Beauty is Truth, Truth, Beauty—that is all

"Ye know on earth, and all ye need to know."—Keats.

குறைவில் நிறைவு.

"நீக்கற்றவர்க்குத் தெய்வத்துணை."

ஓர் ஸ்ரீரஹ்மீர்.

கருடவாழை குருகடாகூழி விசுதனப்பராதரத்து.

சாண்.

"வஞ்சகமன் வாதனைக்கும் வன்பிறவி வேதனைக்கும்
அஞ்சியுணையடைந்தேணையாபராபரமே."—பட்டினத்தடிகள்.

கூநீ.

"அப்பலீ அம்மலீ அப்பலீ அன்புடைய மாமனா மாமியுரீ

ஒப்புடைய தாழ்வு முன்பொருளுரீ

தூக்குமும் சுற்றமும் ஒருருரீ

துணையாயென் னெஞ்சக் தறப்பிப்பாய்ரீ

இப்பொன்ரீ, இம்மணிரீ, இம்முத்தரீ, இறைவரீ!

ஏருக்கத் தெவ்வரீயே!"

மதிவளக்காதலி.

“தசமிபிலேசைகரத்துக்கப்பாலேறிச் சிலம்பொலியுமுனதுடைய இருக்காக்கண்டு
நிசமாகண்டுவ ரூசுந்தமத்தில் தேன்றி
திக்கனத்தில் நியுநானு மொன்றேயாகி
அறிவில்லா ஆனந்த மயமேயாகி
அருள்வெளியாய் வரமருள்வா யகண்டரூபி !
சுசிவபிரயச்ய சுசிமுகமாய்ப் பின்னேழுகம் பார்த்தான்வாய்
சோதிகே மனோன்மணியே ஸந்தினவாழவே!”

மலைவளக்காதலி.

“பதியுண்டு நதியுண்டு புத்திரர்கள் மித்திரர்கள்-பக்கமுண்டெக்காலமும்
பயிசுண்டு தயிசுண்டு திட்டார்த்தமாகயம-படரெனந்திரமனனாகக்
கதியுண்டு ஞானமாகக் கதிருண்டு சதிருண்டு-காயசிக்கிஞ்ஞமுண்டு
கதையுண்ட கண்டப்பா ஸம்மையின்ருளிற்-கருத்தொன்று முண்டாருமேல்
கதியுண்ட கடலெனச் சமயத்தையுண்டபர-ஞானவாகந்த வெளியே
நாதாந்தரூபமே வேதாந்த மோனமே-நானெனவாகந்த தீர்த்தென்
மதியுண்ட மதிபான மதிவதனவல்லியே-மதுருதனன்றற்கையே
வரைராசனுக்கிருகன் மணியாயுதித்தமலை-வளர்காதலிப் பெணுமையே.”

*

*

*

“பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும்-பொய்பென் நெனைக்காட்டி பென்
போதத்தினவோகி யடிபி அமில்லாத-போதபூரண வெளிக்குள்
வதுமறசின்னென் அபாயமானவத்தினை-வெல்லாஞ்செய் வல்லித்தாய்
இன்பவுருகுவதத்த வண்ணியே பின்னியே-பெனியேன் மறந்துப்வனோ!
வேதமுதலானல் லாகமத்தன்மையை-விளக்குமுட் கண்ணிலார்க்கும்
மிகக்கின்மகிமையைக் கேளாதசெயிடர்க்கும்-வினாதம் புகழாம்வாய்
வாதநேரவானர்க்கு மெட்டாதமுக்கணுடை-மாமருள் துக்கயிர்தமே
வரைராசனுக்கிருகன் மணியாயுதித்தமலை-வளர்காதலிப் பெணுமையே.”

*

*

*

“பூரணிபுராதனி சுமங்கலைகத்தரி-புராதனி த்ரியம்பிசெயுழிற்
புங்கலி வினவ்குசில சங்கரி சகன்றதன-புட்பபிசை விந்நிருக்கும்
நாதனமினுதித நாயகிருனுதித-நாதாந்த சத்தியென் னுள்
நாமமேயுச்சரித் திமெடியாந்நாமேய-யானுச்சரிக்க வசமோ
பூரணிகடைக்கடவு ளாரணியெனப்புதழ-வல்லினைட கோடியின்ற
அன்னையே பின்னையுப் பன்னியெனமறைபெக-மானந்த ரூபமியே!”

*

*

*

“பூதமொடுபழிவன நித்திரியமாய்பெய்கள்- புத்திமுதலான பேய்கள்
பொராடுகோபாதி ராகுசப்பெய்களென்-பேரத்ததை யூழித்து
வேதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன்-விதித்தானி வல்லெல்லாம்
லீழம்படிக்குனது மௌனமந்த்ராதித்ய-லித்தையை வியந்தருள்வையோ !
நாதவடிவாகியமறா மந்தர்திருபிமே-நாதாந்த வெட்டவெளியே
நிச்சமயமானபயிர் தளமுபவருமேகமே-ஞானவாகந்த மலிவே
வாதநிபொசமயம் யாவுக்குமுணர்வரிய-மயிமையென பெரியபொருளே
வரைராசனுக்கிருகன் மணியாயுதித்தமலை-வளர்காதலிப் பெணுமையே.

—நயுமானவர்.

ON THE CULTIVATION OF MENTAL HAPPINESS AS A CHARACTERISTIC OF MOTHERHOOD.

அன்னைக்கழகு அகமகிழ்ப்பயிற்சி.

எனதருமை அன்புள்ள சகோதரிகளே, இவ்வழியை உள்கில் நமக்குவேண்டிய சுகம் களை கருணைக்கடலாகிய ஜெகதீசன் ஏராள மாய் தந்திருத்தும் சிலவேளை நாம் ஏதோ வேறுமனக்குறைக்கு உன்னாதி துன்பப்படு கிறோம். இதை பொழிக்கும்படியாக நாம் ஒரு சாதனம் தேடவேண்டும். அதனால் எப்போ தும் சந்தோஷமாயிருக்கும்படியான பழக்கம் நம்மில் உண்டாகவேண்டும். சாதனயில்லாமல் ஒன்றையும் சாதிப்பது கூடாது. கண்விழித்து நடக்கமுதலானது பார்த்துக் களிப்பதையும் சந்தோஷமென்பார்கள். நான் சொல்லையும் சந்தோஷம் அப்படிக்கொத்ததல்ல. துன்பத்தி லும் நாம் பெற்றிருப்பதைக் கொண்டு சுக மனுபவிக்கும்படியான பழக்கம் எதுவோ அது தான் அகமகிழ் பயிற்சி.

நமக்குண்டாகும் துன்பங்களில் அநேகம் நாம் செய்குகொள்பவைகளே. அல்ப விஷ யங்களுக்கெல்லாம் கோபத்திற்கும் குறை களுக்கும் உள்ளாகிறோம். ஆழமனையாமல் காரியங்களில் தலையிடுகிறோம். ஆகாப்பண்டக் களில் இச்சைவைத்து அனுபவிக்கிறோம். இச் செய்கைகளால் சேரிடும் துன்பங்கள் அநேகம். நமது செய்கைகாணாமல்வாமல் இராஜரீக மாய் வருபவை கொஞ்சம்.

நமது கெடுதிகள் எதினால் விளைகின்றன வென்று எண்ணிப் பார்த்தும்போது நாம் பெற்ற பேறுகிய *இச்சாகதந்திரத்தை †தான் விளையோகம் செய்வதினால் என்று வெளியா கும். எழுவதைத் தோற்றங்களில் மக்களா கிய நமக்கு இழிந்தனவாகிய விலங்கு பற்றுவ முதலியை நம்மைப்படைத்த கடவுளின் சிபம

னங்களுக்குக் கொஞ்சமாவது மாறுபடாமல் தத்தம் செய்கைகளை சரிவர நடத்திவருகின் றன. தங்களுக்கு ஏற்பட்ட விதிகளினின்று பிசுரும்படியான சுதந்திரம் அவைகளுக்கு இல்லை. ஆகையால் அவற்றின் சுகம் கெடுவ தற்கு மாரக்கமில்லை. பட்சி முதலியவற்றை கவனித்துப் பாருங்கள். அவைகள் தத்தம் பேடைகளுடன் உடிக்குலாவுவதையும் அவை கள் தம்மினத்தை நீழியாய் இருக்கும்படி செய்யும் கருமத்தை ஏற்பட்ட சிமத்திற்கு கொஞ்சமாவது மாறுபடாமல் நடக்கிறதைப் பார்ப்பீர்களானால் ஆச்சரியப்படாமகிழ்க்க மாட்டீர்கள். அவைகளுக்கு நேர்ந்த விவே கக் குறைவிற்குத் தக்கபடி இச்சாகதந்திரமும் குறைத்திருக்கிறது. அவைகள் நம்மைப்போல பயிச்செய்து உணவைப் பெறவேண்டிய அவ சியமில்லை. கத்தன் செயலின் அமுனைப் பாருங்கள். விவேகக்குறையு இருப்பதால் உணவிற்கு பிரயாசைப்பட வேண்டியதில்லா மலே பட்சிகள் விருட்சங்களில் உண்டாம் களிமுதலியவற்றால் தினம்விரும்புதலு களித் தின்றன. காக்கை முதலியவை முட்டைவிட்டு குஞ்சு பொறிக்கும்காலம் சமீபித்தபோது ஆணம் பெண்ணுமாக கெட்டுவதற்கு சாம க்மிகிவைகளைத் தேடுவதில் படுமபாட்டையும், பிறகு தம் குஞ்சுகளுக்கு இனாதேடி அவை களின் பவழம்போன்ற வாயில் புகட்டி உன் பிக்கும்படி தமக்குவேண்டிய இனையை என் கும் இலேசில் கிடைக்கும்படி செய்திருக்கும் அழகிய செய்கையையும் கவனியுங்கள். பசு முதலிய மிருகங்கள் குல்படவேண்டிய காலந்த விட மற்றக் காலத்தில் அல்விக்கை வற்றிருந்த அவைகளுக்கு சிபமித்த வேலையைச் செய்து வருவதினால் அவைகளுக்கு நோய் நெடிகள் மட்டாயிருக்கின்றன. ஊண் உறக்கம் முத லியவற்றில் மனுஷனும் மிருகங்களுக்குக் கொப் பாளவனுதும் பருத்தரிவு இவனுக்குண்டா யிருப்பதினால் கருத்தன் சிபமவைக்களைத் தெரி ந்துகொண்டு நடக்கவேண்டியவனுப் இருக்கி

* இஷ்டப்படுகிற விதம் செய்யும் சுதந்திரம்.

† அச்சிமயரம் சொல்லித்தல்.

ரூன். தெரிந்து நடந்து சுகப்படவும், தெரிந்து கொண்டு நடக்காவிட்டால் துன்பத்திற்கு உள் ளாகும் சுதந்திரத்தையும் பெற்றுக்கிட்டான். இச்சந்திரத்தின் மேன்மையைக் கவனிக்காத வராய் துர்வினியோகம் செய்து துக்கங்களைப் பெருக்கிக் கொள்ளுகிறோம். எமக்குள்ளே சுதந்திரத்தை எவ்வளவுக்கு கையாடலாம் எங்கு கிடவேண்டும் என்று நமது பகுத்தறியாச் சலப பிரபாசையினால் தெரிந்துகொள்ளக் கூடி யவர்களாயிருந்தும், சோம்பலுக்கு உள்ளாகி சித்தம்போனவாறு பிரவர்த்திக்கிறோம். கடி ணப்பிரசவங்களுக்கு நாம் பலமுறை ஐயாகி ரோம். மருந்தும் கையுமாய் இருக்கவேண்டி யருகிறது. உண்டாகும் சந்ததிகள் நோய் கொடியற்ற செழித்திருப்பதில்லை. பகுத் தறியை கூர்மைபாக்கிக்கொண்டு *சித்தவா தினத்தைக் கைக்கொள்வேமாயில் நமக்கு நேரிடக்கூடும் துன்பங்களில் பெரும்பாகம் ழுத்திரப்படுகிறோம். நாம் துன்பப்படுமீப்போது நம்மை யுமறியாமல் "கர்மம்" கர்மமென்று சொல்லுகிறோம். ஆம், நாம் நூற்பாகம் செய்தது பிற்ப கல் விளைந்ததை ித்திரிசனமாய்க் கண்டோம். ஆகையால் நமக்குக்கிடத்த இச்சாகதந்திரத் தை வெகுசாக்ரதையால் கையாடவேண்டிய வர்களாயிருக்கிறோம். நாம் சுதந்திரமில்லாதவர் களென்கிறதும் பொய்யல்ல. மனுஷன் செய யக்கூடாததைச்செய்வதற்கு சுதந்திரமில்லையே யொழிய, இவன் செய்யக் கூடியதில் சர்வசுதந் திரம் பெற்றிருக்கிறான். அன்றியும் அச் சுதந் திரத்தை அத்துமீறி அநுசரித்தால் கேடுவரு வது நிச்சயம்.

துன்பங்களால் பயனில்லாமற் போகவில்லை. நாம் செய்யும் துர்க்காரியங்களின் பயனாக துன்பங்கள் உண்டாகாமற்போனால் கடவுளின் கீயமனங்களை (சட்டங்களை) நாம் கிறைவேற்றுவது எப்படி? அவரது ஆஞ்ஞானமுடியுபெற

வேண்டும், அநாதக்கடக்கவல்லவர் ஒருவரு மில்லை.

சுசுறுகடைய கீயமனங்களைக் கடக்குந்தோ றும் நமக்கு துன்பம் உண்டாகிறது. அது நம க்கு நன்மை செய்யுமா? ஏற்பட்ட எச்சரிப்பு. இந்த எச்சரிப்பு நமக்கு அவசியமேவண்டும். இல்லாவிட்டால் நமக்கு கிடத்திற்குக்கும் பெ ரும்பாக்கியவர்களெல்லாம் அவலமாய்ப் போய் கிடும். நெருப்பிற்கு சுந்ந்தன்மையுண்டல்லவா. அச்சுடுகையைத் தெரியப்படு நமது ஸ்பரிசம். சுந்ந்தன்மையை ஸ்பரிசம் தெரிவிக்காமற்போ னால் ஒவ்வொரு குழந்தையும் கிழிவுக்தோ றும் தீயக்கு இரையாகவேண்டியவரும். இந்த ஒரு திருஷ்டாந்தத்தைப்போல் எதிலும் பரத் துக்கொள்ளலாம். இயற்கையின் கீயமனத்தை நாம் கடக்குமீப்போதெல்லாம் நமக்கேதோ வொரு கோய் உண்டாகி எச்சரிக்காமற்போ னால் நன்மைக்கென்று ஏற்பட்டவைகளே நமக்கு பாசகமாய் முடியும். காரணத்தினால் கடவுள் நம்முடைய சேஷமதத்திற்காகவே நோயை யுண்டிபண்ணியிருக்கிறார். அவை களின் பிரயோசனம் உடனுக்குடன் நமக்குத் தெரிகிறதில்லை. பின்னிட்டுத் தெரியவரும். கொப்புல் கிளியுமாய் செழித்திருக்கும் மர த்தை பொருவன் வெட்டுவதைக் கண்டபோது இன்னதற்காக வெட்டுகிறானென்று நமக்குத் தோன்றுகிறதில்லை. அம்மாதிகளின்னு நிறகு சுந்தரமான பெட்டியோ பேழையோ உண்டா கிறது. அதைக்கண்டபோது சுந்தோவமடை கிறோமல்லவா? அதுபோல துக்கங்கள் நம் மைவாட்டி மனத்தில் கிறுக்கிறது. ஏறியிருந்த அசுத்தமெல்லாம் போக்கி நற்குணங்களை நம் மில் வெளியாகும்படி செய்தபோது துக்கங் கள் நமக்கு பாக்கியமாக கிறுத்ததாக அறி வோம்.

கற்பிற்கு அசியான சிதம்பிராட்டிக்கு சேர்த்த துன்பங்களினால்லவா அக்குணமணி க்கு என்று மழியாப் புக்கூடும்படி உண்டா யி த்து. போகபாக்கியங்களை அனுபவித்து கா

* மனதை அடக்கி ஐந்தாம்.

† திருட்டாத்தனம்.

வந்தழித்த மான்டுபோனவர்களுடைய தொகையை யாரால் சொல்லி முடியும். இவர்களில் உத்தமர்களாயிருந்த சிலரைப்பற்றி மாத்நிரம் எம் தெரிந்து கொள்வதற்கு மர்க்கமுண்டாயிருக்கிறது. இச்சிலருடைய சரித்திரத்தை கவனமாய்ப் படித்துப்பார்ப்போமானால் இவர்கள் யாவரும் துன்பத்திற்கு உள்ளானவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நெறியைக் கைக்கொண்டவர்களாய் அக்கெறியைச் சாதிக்கும் விஷயத்தில் தாங்கள் பட்ட அல்லல்சுக் கொஞ்சமல்ல. கற்பெனும் தன்னுயிரினும் சிறந்த ஆபரணத்தைக்காக்கும் பொருட்டு சீதாப் பிராட்டி பட்டபாட்டை ஆலோசிப்போமானால் எம் இல்லற தருமத்தை கடத்துக்காலத்தில் எம்க்குண்டாகும் கஷ்டங்களை துன்பமென்று சொல்ல வாய்க்கும்.

அதிர்ஷ்டவசத்தால் எம்க்குக் கிடைத்திருக்கும் துணர்த்தனத்தாலும் எம் அடைந்திருக்கும் கல்யாணப்பரிசினாலும் சித்த கவானைக் கைமாத்நிரம் கைக்கொண்டு நடப்போமானால், கூடியவகையில் கம்பாழகாளை இனிப்பதாகிக்கொண்டு இப்பகைகளைப்படைப்பாடொரு தடைபுரியாது. மனுஷப் பிரபந்தத்தையும் மந்திரந்தக் காலத்திலும் அடையழிப்பறிவி எப்படி செய்பவென்முென்பதை சீதாபிராட்டியின் சரித்திரத்தைக் கொண்டே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அந்தஅம்மணி தனது ஆபத்துக்கால ஆரம்ப முதல் தான் கடந்துகொண்ட தீயிய சரித்திரத்தை வெளுகருக்கமாக கிளைவுகர்வோம்.

கைகேசியின் குழலால் தன் நாயகன் காட்டுக்குப்போகும்படி நேர்த்தபோது நாயகனுக்கு அரசுபோய்விட்டதே தனக்கு போகபரக்கியங்கள் இல்லையே என்கிறதாய்க் கொஞ்சமாயது துக்கிக்கவிட்டது. ஆனால் எதற்காகத் துக்கப்பட்டார்க னென்றால் தம்மை மாமனாட்டில் செளக்கியமாயிருக்கும் படியாயும் தன்மாத்நிரம் காட்டுக்குப் போவதாயும் தன் நாயகர்

சொல்வசொல் தன் காதில் நாராசம்போல் துணர்த்துச்செல்ல இப்படியும் சொன்னால் லவா வென்று கிம்பி கிம்பி அழுதார். உடனே நாயகரைப்பார்த்த தேவரீர். என்னவார்த்தை சொன்னீர்கள்! சக்கிரவர்த்தி தங்களை காட்டுக்குப்போகும்படிக்கட்டினாவிட்டால் அடியாளுக்கு வேறே கட்டளை வேண்டுமோ. பர்த்தா அனுபவிப்பதை மனையியும் அவ்ருடன் அனுபவிக்கிறவனன்றோ? ஆகையால் தங்களைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கீ கொஞ்சங்கூட சகியேன். தங்களுடன் இருப்பதே எனக்கு கவர்க்கம். தங்களுடைய தோழமையினால் காட்டிலுள்ள தர்ப்பை மூங்கில் முதலியவை இல்லாமற்சு மான் தோல் முதலியவைபோல் மிருதுவாகும். தேவரீருடன் கல்லைமேல்படுத்த போதிலும் பஞ்சு களைமேல் படுப்பது போலாம். தேவரீருக்கு கிடைக்கும் உணவு கனியானாலும் கிழங்காலும் மந்திரதுவாலும் எனக்கும் அதுவே அமிர்தம்போலாம். தாயையாயினும், தந்தையையாயினும், கம்பிள்ளைத்தையாயினும், அவ் கனுபவித்த கைக்கோயாயினும் கருதி கொக்கொண்டு தங்களை மனங்கேளும்படி செய்யேன், என்று பலவாறுகள் சொல்லியும் தன்னை உடன்கொண்டு செல்ல இராமருக்கு இஷ்டமில்லாமென்று தெரிந்து, தான் சிக்கிரம் உன்னேபோய் மரவுரியொன்றை அணிந்து இராமரது கையைப்பற்றி சின்ருர்கள்.

காட்டில் இவர்கள் எப்படி காலங்கழித்தனர்?

* பஞ்சவடநிரத்தில் கேகைவரிநதியோரம் அழகானசோலைப்பில் இலட்சுமணர்கட்டிய ஓர் டீபன் சாலையில் இராமரும் சிவதையும் இருந்து கொண்டு இலட்சுமணர் சாலையில் கனிகிழங்கு முதலியவற்றைக்கொண்டவர சீதாபிராட்டி கதியில் ஸ்ரீராமன் செய்துகிட்டு கிடைத்த பண்டங்களைச்சமைப்பெய்து, பர்த்தாயுக்கும் எம்மத்தனருக்கும் அன்னப்படைத்துதானும் உண்டு சக்

* ஐந்து ஆவாரமுள்ள கரை.

† இலகனால் அமைத்த வீடு.

தேவடியாக நாயகருடன் விஜயாபுரத்தொன்றை
குப்பார். அச்சோதியில் சதிவொத்தில் இரு
வரும் உளவிக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்.
கண்களில் ஒலையும் அன்னத்தின் கடைபை
கண்டு இராயர் சிதைவினுடைய கடைபையும்
அகலாபுப்பார்க்கு மிப்பதும், அவ்வாண் சதி
நிலை. அருத்தி திருப்பிப்போம்போது அத
னது பெருமிக கடைபைப்பார்க்கு தன்னுடன்
கைகொத்தத்திபும் இராஜபாண்டியை இரா
யருக்கு சமான் பாரிசுக்கிருவொன்று செ.
குற்று விதாபிராட்டி கைப்பதம் உண்டு. அது
கன இறகுக்கிமித்தம் அந்நம் மயிர்க்கையும்,
மணக்கையும், பூக்கொப்புகளையும், மல்கிழை
கிவையும், இன்னும் இச்சிவத்தின் செல்
லக்கடாத அளவிதந்த அந்தந்தக்காட்சி விடயம்
கண்டு ஒருவருக்கொருவர் காட்டிக்கொண்டு
அகமகிழ்வார்கள். மானியம் குரியன் அந்த
மிக்லும்போது தாமரைகள் மூவியை இயற்கை.
இயற்கையு கைகளைய தாமரைகளும் பகவ
தாநிலைமிகத்தம் தம்மிசைமருகியும். இவ்
வாறுத தக்கைக் குற்றம் இன்னதக்கண்டு கனி
க்கும் இவ்வுத்தமவிரைகளுக்கு, தங்கள் காட்
தடமிட்டிருவானது, அசித்தத்திருவானது
யாதொரு தன்புழிந்தி. அகமெய்வதின்
ராஜாவுக்கு அதிக மணக்கவிலையுண்டு. இராய
ருக்கு இவ்விதத்திலே யாதொ கவிலையுண்டு
தாமல் இருவரும் கையாடலிந்தார்கள்.

இந்தியை சுதந்தரப்படுத்திக் கொடுத்த பாயி டிரான்ஸ் அந்தான். பித்தி கடந்தது இங்குள்ள கொல்லெவெளியுதில்லை. என் எடுத்துக் கொண்டு விஷயத்திற்கு சம்பந்தப்படுவதை பித்தி பேசுவதென்கலவனாய் இருக்கிறதில்லை. துணையால் என் இங்கு முக்கியத்துவமுடையது என்னவென்றால், எம்மிகேலில் அற்பபிடியம் உள்ளது துணி மணிக்கு எல்லாவது சண்டை, கோபநாயம், பண்டப்பிடி! இவற்றுள் எல்லாம் துணி என்னப்போய்க்கிடக்கையால் 'ஸூயிசிஸ்' படுப்பது எல்லாவது தாழ்ப்பாறுக்கால்.

அரசு இழந்த காட்சித் துவர்த தன் னுடைய
நாயகருடன் தானும் மரவுரி தரித்துக்கொண்டு
காட்டில் வளிக்கும்போது அன்று பெற்றதைத்

தொண்டு ஆவர்கள் எவ்வளவு சந்திராஷ்டம
டையவர்களாயிருந்தார்கள், அவர்களுக்குத்
தொடர்ந்த உணர்வாகவே புன்டு தம்மைக்கும்
த்த எப்போத்கூறியுமுள்ள சனது அற்புதச்
செய்தகரணத்தினால் அகமகிழும் சரதையால்
ஆதர்க்கடைத்திருந்தார்கள்.

தமிழக சிவபெருமானை நினைத்து அறிமுக நிகழ்ச்சிக்கு வந்தால் பாதிப்பாக
ளும் சிறப்பாக இருந்தாலும் அவர்கள் சீர்திரு
த்தித்திரிவின, பெற்றதைவிடவென்று அச
மத்தியபாசனங்களுக்கு சக்திவாய்ந்திருக்கும் சபாசன
என்று அறிவித்த பழக்கத்தினால் சபாசனபலவா
காள் பரிபலவா என்நெருக்கத்தைப் பிதா
பிராட்டியின் சரித்திரம் சாட்சி பகர்ந்தது.

இங்கொரு சிறத்தனத்தை மறு விதாபி
ரட்டிலிட்டுத்திறுந்து காம் கந்தவேண்டிய
வர்கடாயிருக்கிறோம். தான் இவ்வகையில்
சிறப்பப்பட்டிருந்த வசத்த கோரியும்,

“ராஜ்யம் உத்தமபிரபதனுள் லீ காட்டுக் குப்பை” வென்று கைகேசிசொன்ன காலத் தில் சற்றுதிரும் மனம் வாடாமல், மூன்னிலும் மூன்றுமடங்கு மனத்தொராமருடைய * மூகா சலிர்க்கதை நின்றது நின்றது, சிதாபிராட்டி இவ்வளவு பெருமையான சுபாவம் அவரைத் தரிசு மற்ற யாமிடத்திலுண்டு. இப்படிப்பட்ட பிராணாதனைப் பிரித்துவிடாமேயென்று ஹசுரத்தாசைகள்.

இங்குள்ள அழகைப்பாருங்கள். தீதாரி
ட்டி இராமருடைய பெருத்தன்மையைக்கண்டு
மகிழ்ந்தது இவ்வாறு அங்ஙனவல்ல. அங்கு
க்கு தன் நாயகர்மீதுருத் துன்பினால் இரண்
தம்பிபாசுத ஸ்செயமாகவேயிடீ, தனது
நாயகருக்கு அரசராக தன்னுடைய சக்தி
செல்லாம போய்சிபட்டதே எங்கிற தன்மை
நளவாணுகையை முன்னிட்டு துக்கிக்காயல்
அவரது குணசெயத்தை நீளத்த சிலைத்தல்
லெனா துக்கப்பட்டார்கள். உத்தமர்களு
டைய குணத்தை இங்கு தீதாரிசனமாகக் காண்
கிறோம்.

குணமுள்ள பதார்த்தங்கள் கமக்கிருந்து
கம்மையிட்டு நழுவியாலும், அனலகனில்லாமலி
ருத்தாலும் வருந்தவதினால் கமக்கு அதிக நன்

* முதலமைச்சர் தாமரை.

† தன் சொந்த கைத்தின் மோதல்களை அடக்க.

மைபுண்டு. குணவழிகென்மேல் சமது நாட்டம் எப்பெழுது சென்றதோ அப்போதே, மனத்துய்மை நம்மில் உண்டாவதற்கு வழியுண்டாம். 'குணவழினை நாடாமல் அப்ப விஷயங்களில் சமது நாட்டம் சென்றகொண்டிருந்தால் மனத்துய்மையுண்டாகாது. துக்கம் அதிகரிக்கும். மனோசாந்தி நம்மை முற்றும் கைவிடும்.

துக்கங்களைப் பலமுறை சாமே வருவித்துக் கொள்ளுகிறோமென்பதற்கு இன்னொரு திருஷ்டாந்தமிருக்கிறது. நம்மில் நகைப் பரித்தியம் மெத்தவுண்டு. நாம் பெற்றிருப்பதுடன் திருப்தியடையாமல் ஏதோ வொன்றை எஞ்சல் பித்துக்கொள்ளுகிறது. அதிஷ்டியே எங்கிறதனால் உள்ள சந்தோஷம்போய் மனக்கலிப்பு உண்டாகிறது. இது கம்மோடு போவதில்லை. சாயக்கவியையும் பிள்ளைகளையும் பாதிக்கும். பூனும் ஆபாசம் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமை யாதவை. ஊன் உறக்கமில்லாமற்போனால் சாயம் அழிந்துபோய், நகைபிள்ளைமற்போனால் கேர்வது ஒன்றுக்காலேனும், இருப்பதி ஞ்மாத்திரம் பலமுறை கள்ளரால் தீங்குண்டாகிறது. இத்தகைய இடச்சாமை இப்படிபிறக்கும் இவ்வீடு ஏதோ ஒரு குறை கேர்ந்தாக வைத்துக்கொண்டு, இதொன்று இல்லாமையால் உள்ள அநேகம் பாக்கியங்களை மறந்து நாம் துக்கிக்கொண்டென்றால் நம்மில் எவ்வளவு அபிமானம் வெளிப்படுகிறது. தோபிரட்டி தாண்டிபந்த விட்டதும் புருந்தவிட்டதும் தனக்குண்டான உலகத்தை விளக்கு வாங்கத்தக்க எவ்வளவு சிறந்த சத்தினுபயனங்களை பெல்லாம் கழட்டி எறித்தவிட்டு, நாயகரது தோழமைபோன்றிருந்தால் போதுமென அவரது கையைப்பற்றிக்கொண்டு, துழைவதற்கு அரிதான கோட்டில் அவருடன்கொண்டு அங்குள்ள காட்சிகளைக்கண்டு இருவரும் ஆகந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நமக்கு எவ்வாறிருந்தும் நம்மனம் கல்பித்த குறையேயன்றி உள்ளதல்லாத ஓர் குறையை கினைத்துக்கொண்டு நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள அநேக பாக்கியங்களை மறந்து நமக்கில்லாததைப் பெரிதாக வெண்ணுகிற நமக்கு கைக்கிடப்பது அருமை. நாம் பெற்றிருப்பவைகளைக்கொண்டு ஆகந்திக்கப் பழகுமோமானால், நமக்குண்டாகும் சுகந்திற் கு அனலிங்கம், நாம் பெற்றிருக்கும் என்

மைகளை உற்று உணர்வோமானால், அவை அந்நிதமென்று ஏற்படும். நம்மைச் சூழ்ந்து எப்புகழும் கிடக்கும் சுசுண்டைய அற்புதச்செயல்கள் அளவிறந்தனவாயிருக்கின்றன. அவைகளைக்கண்டு மகிழும்படியான சாதனம் நம்மில் வேண்டும். ஞானஞ்சுந்தம் அளிக்கும் ஞானங்கள் பலவுள். இவற்றுள் நமக்குள் உள்ளக்கிளர்ச்சியை பறித்தெய்துகொண்டு நம்மையும், நம்மைச் சூழ்ந்தவர்களையும் சந்தோஷப்பிக்கச் செய்பவென்றேமெய்ந் கல்பனுகுறையை வைத்துக்கொண்டு நம்மையும் நம்மவர்க்கையும் துக்கத்திற்குள்ளாக்குவது சுத்த அநாதைமும் சுசுலிட்டது அன்பு அற்றவர்களின் செய்கையுமாம். கீழ்க்கேடோறும் இலவசமாக பரமனனலிடத்திலிருந்து பெறும் நன்மைகள் எத்தனை! சூழ்ந்திருக்கும் அவரது அற்புதச் செய்கைகளைப் பார்த்துக்களிக்க எங்களைப் பெற்றிருந்தும், குருடனுக்கு அவைகள் பயன்படாமலிருப்பதுபோல நாம் அவைகளை பயன்படுத்திக்கொள்ளாமையால் நமக்கும் பிரயோசனமற்றவைகளாகவே யிருக்கின்றன. சுமம் வேண்டுவது நமது எண்ணமாலான எத்செய்தால் அந்த கைம் நமக்குக் கிடக்கருமோ அதைச்செய்யாமல் சுகந்தையிழக்கும் செய்கையல்லவோ நம்மில் கிரம்பியிருக்கிறது.

“தனக்குவமை யில்லாதான் தான்சேர்த்தார்க்கல்லல் மனக்கவலை மாற்ற வரிது.”

என்று திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு சுசுலிட்டது நம்மை சமீபமாகச் சேர்ப்பிக்கும் சாதனாயினுலல்லாமல் வேறுவிதத்தினால் நமது குறைநீராது. உள்ளக்கிளர்ச்சியுண்டாகாது. பார்ப்பாருண்டானால் கீழ்க்கேடோறும் நம்மை விரும்புதண்டு களிக்கும்படி செய்யும் அவரது சிருட்டிப்பொருள்களைக்கண்டு களிப்பதினாலும் ஆத்துமாநந்தத்தைத் தரும் ஞானகளைப் படிப்பதினாலும், நல்லவர்களுடைய சாவகாசத்தாலும் எல்லாகிடத்திலும் அன்பைப்பரப்பாட்டி நமது கைநலவாஞ்சையை விட்டொழிப்பதினாலும், நமக்கு கைக்கிடக்குமேயன்றி இவைகளல்லாத மார்க்கங்களில் சுகமடைவோமென்பது பெரியவரைப் பெரிபேரர் அறபவசித்தமய்ய வெளிபிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நாமும் பெற்றதைக்கொண்டு அகமகிழ் பறித்தெய்ய பிரயாசைப்படுவதில் நமக்கு ஜேகதீச னருள்புரிவாராக.

“PEARLS OF FAITH”

SELECTED AND STRUNG TOGETHER FOR PARENTS AND CHILDREN TO WEAR.
(From the Sayings of St. Vemana.)

ஆந்திரபாஷையில், பிரம்மஞானியும், அருட்கவியுமாகிய,

வேமன்ன மகாகவி அருளிச்செய்த

ப த் த வ் வ் க ள் .

(Third Series.)

சிவத்தைக் கண்டமனம் மற்றொன்றில் தங்காது.

1. வானமுதம் கன்று வயிறு மாந்தியபின்
ஆனமுதத் தாசையடுக்குமோ—தானதுபோல்
சங்குநிறை சிவத்தை யின்னாளுநர் கண்டமனம்
தக்குறுமோ மற்றொன்றிற் றுன்.

(இ-ள்.) தேவாயித்ததை வயிறு உண்டபின், ஒருவனுக்குப் பசுவில்பாவில் விருப்பமுண்டா
மோ? அதுபோல, சர்வவியாபகஞான சிவவ்வுருபத்தைத் தரிசித்தபின் மனம் மற்றொன்றைத் தியானிக்கு
மோ? தயானியாது.

தியானமில்லாத பூசை பயனற்றது.

2. இதயத் திவக்குமரு வீசனை யுன்னுமல்
மகியந்திர் வன்னிலையை வைத்தப்—புதுமலர் தூய்ப்
போற்றுகின்றி ரென் னோ புதுமையறிந்தகண்மர்
ஏற்றமுயிர் தன்னிதுமே யின்ற.

(இ-ள்.) இருதய மலத்தில் வீசக்கும் அருட்சொலியாயிய, சகலவிதத்தியானிக்காமல், மதியி
ழந்து சிவாயித்ததைப் பூசிப்பதென்? உயிருள்ள பிரான்களைக்காட்டிலும், அயிர்க்கிரகங்களில் என்ன
புதுமையைக்கண்டு அங்காது வணக்குகின்றிர்.

யோகியின் தன்மையை உலகத்தார் அறியமாட்டார்கள்.

3. மாயோகி தன்புருமை மாநிலத்தாரோரமல்
ஆயவதை யெல்லாம் அயமதிப்பார்—தூயசொழு
வானமுதத் தின்கனையும் மற்றவற்றின் புன்கனையும்
தானையுமோ காந்தான் சாற்ற.

(இ-ள்.) மாயோகியின் பெருமையை ஞானமில்லாத லோகஜனங்கள் அறியாமல், பலவிதமாக
இகழ்ச்சிசெய்வார்கள். எப்படியெனில் சைவயிகுத்த, தேவாயித்ததின் இனியமையையும், மற்றைப்பொருட்
களின் சைவயின்மையையும், உன்னும் னாவேயன்றித் தையானது அறியவல்லதோ. அறியமாட்டாததன் னோ
வன்றமர்.

மனத் துய்மையின் சிறப்பு.

4. உட்டுப்பை யோடு முருந்துமொரு கண்ணீர்தான்
எட்டுமையை தேனு கிழிப்பன்றே—மட்டுமும்
பூக்குழை பாலின் பொருந்து விசைபெத்துணைபார்
ஆக்குமா மெத்துணையாமாய்.

(இ-ள்.) சிங்மயமந்தோடு செய்ததக்கம் சிந்தாயினும் பெருப்பயனைவிளக்கும். ஆலம் விதை
யானது சிந்தாயினும் அதிலிருந்துண்டாகும் மரம் எவ்வளவு பெரியதுபார்.

சிறுவன மனனாதிசனாலே ஞானத்தைப் பெறவேண்டும்.

5. சொல்வார் சொற்கேட்டுத் தகனறவே யாராய்ந்து
நல்வகையி னுண்மைநலம் தெரிவான்—வில்வனைய
வாய்க்கினுள்ளனமொழிப் வரணுதலாய் வாய்த்திடுமால்
நீங்கிலா ஞானமெனத் தேர்.

(இ-ள்.) உபதேசித்தருளிய குருமுகமாக விஷயக்கோல் கிரமமாகக்கேட்டு, அதன்பின் தானாக அவற்றைச் சித்தித்து, உண்மையைத் தெளித்துக்கொள்பவன் மெய்யுணர்ச்சியை அடைவான்.

உருவச் சிவமையைக்கண்டு அவமதித்தல் ஆகாது.

6. கண்ணுக்கு மிக்ககறுப்பா யிருக்குமின
ருண்ணச் சுவைநன் குறைத்திடுமால்—ஒண்ணுதல்சேர்
பெண்ணமுதமன்னாய் பிறங்குமறிவிற் பெரியோர்
வண்ணமுயிற் நென்றேமதி.

(இ-ள்.) மிகு கண்ணுக்குச் சிறுத்துக் கறுப்பாயிருந்த போதிலும் வாயிலிட்டுச் சுவைக்க மிகவும் உறைப்பாயிருக்கும், அதுபோலவே அறிவிற் சிறந்த பெரியோர்களுள் பார்வைக்கு அறிவில்லாதவன்போலத் தோன்றினாலும், உண்மையில் மகாமேன்மையுடைய ராயிருப்பார்கள்.

இவ்வுமது.

7. கத்தாரி கோக்கிற் கருத்திருப்பினும் வாசம்
எத்திசையும் விசியினிதாரும்—முத்தம்
தனைபொத்த வெண்ணகையாய் சாந்து மிதபோலாம்
கனமுற்றார் தங்குணமும் காண்.

(இ-ள்.) கத்தாரியானது பார்வையுக்குக் கறப்பாய் விகாசமாயிருந்தாலும், நான்கு திசையும் கமகம் வென்ற பரிமாசிக்கும்; அதுபோலவே மேவானமயேவிகளின் தன்மையும் ஆகும்.

ஞானியசியல்பு.

8. நீர்பிரித்துப் பாறுண்ணு நேரயிவதம்மைவால்
ஓர்பறவைவேறற்குணர்ந்திடுமோ—தார்குழலாய்
தேடரிய விசனையும் செய்தகிருட்டினையும்
முடாறி வாரோ மொழி.

(இ-ள்.) நீர்ப்பிரித்துப் பாறுண்ணு விற்பதை அண்ப்பட்சிக் கல்லாடல் மற்றொன்றுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதல்லவா, அதுபோலவே கர்த்தாவாயி யசனையும் காரியமாயி யிரபஞ்சத்தையும் ஞானி னன் வலேவித்தறிவார்களுையன்றி, அஞ்ஞானிகள் அறியமாட்டார்கள்.

யோசி உடலுக்குறிந்து வருந்த மாட்டான்.

9. ஆறுகட நதப்பாலடை நதர்க்குத் தாமுன்னம்
ஏறுபட கென்னுமி லென்னுமே—மாறின்லாய்
உன்னையி பேரின்பத் துற்றவொரு யோகிக்குத்
தன்னுடலா லென்கவலை தான்.

(இ-ள்.) ஆற்றைக்கடந்த மறகலையிற் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தாமேநிச்சென்ற படகுயின்பு எப்படியும் மேலுத்தான் என விராரம். அதுபோல கிளைத்தந்தரிய போனந்தத்தை யடைந்த யோகிக்கு அதனை யடைதற்குச் சாதகமாயிருந்ததேகம் பின்பு எப்படியானால் தானென்ன. அதைப்பற்றி என்னவிசாரம்.

மனக்குற்றம் நீங்கிற் பிரமஞானம் உண்டாகும்.

10. மாசகன்றே யுன்னத்து மாண்புற் றுலல்லாமல்
சசனுருவார்க்கு மிலங்காதே—பாசினையாய்
காமாநியாதும் கடித்தவுடன் மெஞ்ஞானம்
ஆமெகம் ஐயினகம்.

(இ-ள்) மனக்குற்றங்கள் நீக்கினால்லாமல் ஈசனைத்தரிக்கமுடியாது. தாம் முதலான ஆறு குற்றங்களும் நீக்கின் உடனே பிரமபூதம் உண்டாகை சொல்கின்றபோலச் சித்திக்கும்.

ஆகை நீக்கின் முத்தி உண்டாகும்.

11. ஆகைக் கயிற்றை யறுத்தெயிந்தாலல்லாமல்
பேசற்றமுத்தி பெறலரிதே—ஆகைதனைக்
காணாநர் மான்யாகத்திறைக் காணசப்பட்டு
+ மாளுமெளி போலேமதி.

(இ-ள்) ஆசைத்ததை நீக்கினால்லாமல் ஒருவர்க்கு முத்தியுடைய வெண்ணுது. எவர்கள் ஆசையால் கட்டினனொருக்கொரு அயாகக் கட்டியவையத்த இறைக்கு ஆகாப்பட்டு மடிவின்ற வலிபோல மடிவார்கள்.

சிற்றோர் எங்குபோனாலும் பெருமையுடையார்.

12. கொங்கனம் போனாலும் காய் கோளரியாமே காசி
அங்கணைப் பன்றி கரியாகுமோ—கங்காய்வன்
சிற்தை நலனில்லாக் கியியாத்தமெங்குமினும்
அந்தணராக சென்றறி.

(இ-ள்) கொங்கண தேசம்சென்றாலும் காய் காய் தான் சிக்கலாகமாட்டாது. காசிக்குப்போனாலும் பன்றி, பன்றி தான் யானையாகமாட்டாது. அதுபோல செட்ட புத்தியுள்ள சீழமக்கள் எங்குசென்றாலும் மென்மக்களாக மாட்டார்கள்.

இறத்தலைக் குறித்துவிசனித்தல் அறிவீனம்.

13. மாண்டாசே மாண்டாசே பென்றமனத்தயர்வுந்
முண்டாண்டு தோறுமவலிப்பார்—பூண்டயங்கும்
கோற்றொடியே யுண்டேகொல் சுற்றினகொடும் பந்தம்
மாற்றம் காண்டவருக்கு மற்ற.

(இ-ள்) இறத்தபோனவர்களைக் குறித்து மெய்யுணர்வின்னமல் இடைவிடாமல் வருத்தவர்கள். இறத்தபோனவர் உவர்? அறியாப்பொருளாகிய ஆன்மாவைக்கு மரணமுண்டோ? இவ்வியே.

எவன் யாதுதீர்க்கு செய்வீனும் பொறுத்திருப்பவனேயோகி.

14. வைத்தினுந்தன்னை வருத்திடுவது மாறென்று
செய்கலனாய்ச் சும்மா இருத்திடுவான்—வைப்பினை
ஆனானே தூயபரமான்மாவைவன் பெருமை
தானுக்குச் செப்பத்தான்.

(இ-ள்) எவனொருவன் பிறர்நம்மை வைத்தாலும் வருத்தப்படுத்தினாலும் பிரதிசெய்ய என்னுமல் பொறுத்திருக்கின்றானோ அவனே பரமான்மாவாவான். அவன் பெருமையை விவரிக்க யாரால் முடியும்?

சஞ்சலமில்லாமையே இன்பம்.

15. தாற்றினையாத் தீபம்போத் கச்சித்தெழுந்திறையின்
தோற்றமில்லாத் தோயக்கடல்போலச்—சாற்றும்
மனத்துளக்கம் நீங்கி வறியதே வின்பம்
தனக்கிணையில் முத்தியுமாம்—தான்.

(இ-ள்) சிவாத தீபம்போலவும், அனையக்கிய கடல்போலவும் மனஞ்சஞ்சலம் நீங்கி சித்தமொழிபெய்தே இன்பம். முத்தியென்பதும் அதுதான்.

பழக்கத்தால் எந்தச்செயலும் எனிதாதும்.

16. ஒன்றியுறையாடியவ உன்னத்தன் போக்கிடுவால்
தின்றுவர வேம்பதையும் தித்திக்கும்—என்றும்,

பழகுதலாலேச் செயலும் பாரிலெனினதாரும்
மறை மதர்க்கண் மங்காய் மதி.

(இ-ள்) ஒருவரோடு அடிக்கடி பேசிப்பழகுவர சிறேசம் விருத்தியாகும். தினந்தோறும் சியத மகத்தின்றுவர வேம்புகூடத் தித்திப்பாகத் தோற்றும். அதுபோலவே அப்பியாசத்தினாலே எவ்வளவோ கஷ்டமான காரியங்கள் உடச்செய்யலாகும்.

லோபியர் செல்வம் எவ்வாறுமெனல்.

17. உண்ணாரே தாரும் உதவார் பிறர்க்கொன்றும்
கண்ணாகக்கைப் பொருளைக் காத்திலுவார்—எண்ணுங்கால்
கட்டுத்தேனெல்லாம் குதவார் பறிகொள்ள
கட்டுத்தேனீப்போல் வாசிக்கு.

(இ-ள்) உலோபிகள் தாரும் அனுபவியாமல், பிறருக்கும் கொடாமல் சம்பாதித்த பொருள்களைக் கண்களைக் காப்பது போலவெகு பத்திரமாகக் காப்பாற்றி, அப்பொருளைக் கடைசியில் சர்வர் முதலானோர் அபகரித்துக் கொள்வார்கள். எப்படியென்னில் தாம் கட்டியவைத்த தேனேத்தாமுண்ணுபவ மலைக்குதவார் கள் கொல்லா கொள்ளக்கொடுக்கும் தேலிக்கலைப்போல என்றபடி.

உதாரிகளின் செல்வம் எவ்வாறுமெனல்.

18. குதையாது நீமெ கொடைவல்லார் செல்வம்
இறையுமவர்க் கெய்தாதாலின்மை—மறிவியாய்
மொண்டெடுக்கும் தோறும் முடியாமலாற்றுகேணி
மண்டு புனதூறும் மதி.

(இ-ள்) கொடுப்பவர்களின் செல்வமானது கொடுக்கக் கொடுக்கச் சிந்தும் குதையாமல் வர்த்தும். ஆதலால் அவர்களுக்கு தரித்திரம் என்பது உண்டாகாது. எதுபோலென்னில் மணற்கேணி யின் நீரானது இறைக்க அதிகமாக வறும் தன்மைபோல என்பபடி.

சீழ்மக்களினமனம் எவ்விதத்தாலும் இரங்காது.

19. பேதமற்ற கல்லைப் பிதிர்ந்துத் தகர்த்திடலாம்
பூதாத்தைத் தூளாய்ப் பொடித்திடலாம்—ஒதும்
அருள்மறுத்த வெய்ய சகக்குழைக்கு மார்க்கம்
ஒருவிதத்தா மில்லையுனர்.

(இ-ள்) உடைத்தற்கரிய கருக்கல்லையும் மூய்ச்சியினால் உடைத்துத் தகர்த்தா விடலாகும். மலையையும் தூளாய்ப்பொடித்து விடலாம். ஆயினும் கிருபையில்லாத வஞ்சகர்களுடைய கடினசித் தத்தை இவர்க்கெய்யும் உபாயம் காத்திரம் இல்லை.

அருள்வலியில்லையாயின் மற்றவலத்தினால் பயனில்லை.

20. எழிலும் இளமையுமற் றின்புடனே கண்டு
கொழுநகலாகவானெற் கொன்னே—கழிவதுபோல்
ஆனபாண்டாய அருனொன்றிலேயாவில்
மானவருக் கென்னும்வலி.

(இ-ள்) ஒரு பெண்ணினது அழகையும் இளமையையும் கண்டு கணவன் சந்தர்த்துயுடையா லிடின அளவு சிவப்பலமாகக் கழிவதுபோலப் பரமேசுவரன் அருளைப் பெறுதாருக்கு அவர் பெற்றிருக்கும் மற்ற பலர்கள் ஒன்றும் பிரயோசனப்படமாட்டாது.

செல்வம் மனிதர்க்குக் கெடுதீயாகும்.

21. செல்வம் பெருகப்பெருகும் செழித்தாசை
சொல்லுமனத் தாசையினுற் றார்க்குணமாம்—செல்வமது
குன்றிக் குறைந்திடெயலாசை குறைந்திடவே
கன்றில் குணத்தானும் கெடும்.

(இ-ள்) செல்வமானது ஒருவர்க்கு வர்த்திக்க வர்த்திக்க மேன்மேறும் பொருளாசை வர்த்திக் கும்; அய்வாறாயினுமே அநேக துர்க்குணக்கக் உண்டாகும். அன்றிச் செல்வம் குறைதலினாலே ஆசை யும் குறைந்தபோம். ஆசை குறைதலினாலே துர்க்குணக்களையுட்கெடும்.

CHARACTER SKETCH : THE STORY OF PROCOVIA.

பராவ் கோவியாவின் சரித்திரம்.

குணவலி விளக்கம்:

(57-வது பக்கத் தொடக்கி.)

இவ்வாறு பிரயாணஞ் செய்யுங்காலையில் பராவ் கோவியாவுக்கு ஒருதடவை பெருந்திசில் ஒன்று உண்டாயிற்று. ஒரு கிராமத்தில் அவன் வீடு வீடாய்த்திரிந்தும் ஒருவரோடும் இராத்தக இடம் கொடுக்கமாட்டோமென்று விட்டார்கள். அப்போது, ஒரு கிழவன் முதலில் வெகு கடுமையாய் அவனைக்கிட்ட வெட்டாமல் தாத்திவிட்டவன் பின்பு அவனை வலியவந்து அழைத்தான். அவளுக்கு அவன் முகமும் பார்வையும் பிடிக்கவேயில்லை. ஆயினும் என்ன செய்வான்? அவளுக்கு வேறே கதியில்லை. ஆதலால் அவனுடன் அவன் வீட்டுக்குச் சென்றான். அங்கு அவன் மனைவி அவளிடமும் பார்வையுக்குக் கொடியவன் போலிருந்தான். அவன் உய்வே துழைந்ததும் அக்கிழவன் வாசந்தையை அடைந்ததும் தாழ்ப்பான் போட்டுவிட்டான். அங்கு அவர்கள் துழைந்த அவ்வொரு அறை தவிர வேறே இடமில்லை. அதில் விளக்குக்கூட இல்லை, சிறு குச்சிகளைச் சூழ்ந்துபோலக் கட்டிக் கொளுத்திச் சுயவல்கில் கொழுத்திருந்த கள்ளி வெளிச்சமன்றி வேயில்லை. அவ் வெளிச்சத்தில் சுற்றி முற்றும்பார்த்த போது பராவ் கோவியாவுக்கு அவ்விரு கிழவர்களும் தன்னைப் பயங்கரமாக உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தோன்றியது.

பின்பு அவர்கள் அவளை கோக்கி "நீ எங்கிருந்து வந்திருக்காய்?" என்றனர். அதற்கு அவள்: "நான் இங்கிருந்து வந்திருக்கேன். பீடப்பூரிக்குப் போகிறேன்" என்றாள். "ஆனால் உன்னிடத்தில் வழிச்செலவுக்கு வேண்டியபணம் இருக்கவேண்டுமே" என்று

கன். "இல்லை, அந் ரூபாய்க்குள்ளே நான் இருக்கிறதென்றால்" அப்போது கிழவி "சத்தப்பெய், பணயில்லாமல் அத்தனைதூரம் ஒருவரும் போகமாட்டார்கள்" என்றாள். அவள் தன்னிடத்தில் அதற்குமேல் இல்லை யென்று என்ன சொல்லியும் அவர்கள் கம்பாமைவினாலே அவளுக்குக் கொபமும் பயமும் பொறுக்கமுடியாமல் கண்ணீர்விட்டு அழாதவண்ணம் வருத்தினாள்.

கடைசியில் அவர்கள் கொஞ்சம் உருகிச் கிழவர்களை சாப்பிடக்கொடுத்த கணப்போரமாக ஓர் திட்டாளியில் படுத்திக்கொள்ளச் சொன்னார்கள். தன் பணத்தை வேண்டுமானால் எடுத்துக்கொண்டு தன்னை கொல்லக்கூடியாமலிருக்கட்டும் என்று கருதி தன் மேற் போர்வையையும் மூட்டையையும் தவிரியே எடுத்து வைத்துவிட்டுக் கடவுளை உட்கணித்து பிரார்த்தித்தபடி படுத்திக்கொண்டான். அவன் தூக்குறியென்கின்ற அவர்களுக்குத் தோன்றியதும் அவர்கள் குக குகென்று பேசத் தொடங்கினார்கள். கிழவன், "இவ்விடத்தில் அவசியம் பணமிருக்கவேண்டும். கோட்டாக மாற்றி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான் சந்தேகமில்லை" என்றான். கிழவி, "அவன் கழுத்தில் கயிறென்று கட்டியிருக்கக் கண்டேன். அதில் சிறு பைபென்று கட்டித் தொக்கிவிட்டிருந்தது. பணம் அதில்தான் இருக்கவேண்டும்." என்றான். பின்பு முன்னிடமும் மெதுவாக ஏதோ பேசிக்கொண்டு "இவன் இங்கே வருவதை ஒருவரும் பார்க்கவில்லை. இவன் கணியம் இருக்கிற சந்தையே ஒருவருக்கும் தெரியாது," என்றார்கள். அதன் பின் அக்கிழவி திட்டாளியை ஏறி வருவதைப் பார்த்தால் நடுங்கிக்கொண்டிருக்கும் அப்பெண் கண்டு "மதுபடியும் என்னை ஏன் உபத்தியஸிக்குகாய்? என்னிடத்தில் பணமில்லை! என்னைக் கொன்றுவிட்டாதே?" என்று வேண்டிக்கொள்ளவும் அக்கிழவி அதற்கொன்றும் பதில் பேசாமல், அவன் கழுத்திலிருந்து

பையைப் பிடித்திழுத்து அவன் புடவை யெல்
கும் தொட்டுத் தொட்டுப்பார்த்து அவன் கால்
சப்பாத்தையும் பிடுங்கிப்பார்த்து கைகளையும்
நிறந்த பார்த்து ஓரிடம் பாக்கியில்லாமல்
கேசாதிபாதம் பரிசோதித்தான். கடைசியில்
பையில் அதுமதி பத்திரத்தைத் தவிர
வேறொன்றுமில்லாமையால் அவனை அவன்
பாட்டில் விட்டு விட்டுத் தாங்களும் படுத்துக்
கொண்டார்கள். ப்ரான்சுவேலியா மெய்து
கோம் உடம்பு இலை இலையாய்ப்பறக்க நடுக்
கிக்கொண்டிருந்தா, பின்பு அவர்கள் கிடும்
மூச்சினால் அவர்களிருவரும் சித்திரை செய்
கின்றார்களென்றறிந்து தாங்களும் தூக்கத்
தொடங்கினாள். பொழுது விடிந்து அக்டொபி
தன்னை எழுப்பும் வரையில் எழுந்திருக்க
வில்லை. காலைப் பில்விருவரும் இரத்திரி
பிறும் அதிக விசுவாசமாகப் பேசி அவன்
வலாற்றை விசாரித்து அவளுக்கு வேண்டிய
உணவுகளைக் கொடுத்து உபசரித்துத் தங்கள்
இரத்திரியில் அவளை அவ்வாறு பரிசோதித்த
தற்குக் காரணம் அவன் ஒருவேளை நிறுட்டு
கடக்கையுள்ள பிரசு காரிபோ என்னும் சந்
தேகத்தினால் செய்ததன்மீது தங்களுக்கு
அவன் ஸோத்தை அபகரிக்கவேண்டும் என்
னும் எண்ணம் சற்றும் இல்லை என்று வற்
புறுத்தினார்கள். ப்ரான்சுவேலியா அவ்விட்
தில் கண்ணப்பொழுதேனும் இருக்க இஷ்ட
மில்லாமல் உடனே புறப்பட்டு பிரபாணமா
யினாள்.

அவன் தன் பண்ப்பையைத் திறந்து பார்த்த
தும் அதில் இன்னம் அகா ரூபாய்க்காக
அதிகம் இருந்தபோதிலும் அவர்கள் தன்னைக்
கொல்ல உத்தேசித்தார்களென்பதே அவ
னுடைய முழுநம்பிக்கை. ஆதலின், அந்தக்
கொடிய ஆபத்திலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்
வதற்காகக் கடவுளைக் கொண்டாடினாள்.

பின்னொரு நடவை அவளுக்கு இன்னொரு
பயமுண்டாயிவது. அவன் ஒருசாளி காலைப்
ஒரு கிராமத்திலிருந்து புறப்பட்டுப் பிரபாண

மானதும் அவ்வூர் நாய்கள் எல்லாமாய்க்
சேர்ந்துகொண்டு அவனைத் தொடர்ந்து வென்
வேன்வேன்று குதாத்து அவளமேல் விழுந்து
கடிக்கவந்தன. கையில் இருந்த தடிக்கொம்
பால் அடித்துத் தப்பிக்கொள்ள ஒடவும்
அவைகள் முன்னிலும் பயங்கரமாய்க் குதாத்
துக்கொண்டு அவனைத் தாத்தின. நடுநாய்
அவன் துணியைப் கவ்வி இழுக்கவும் அவன்
குப்பிரிக்கக் கீழே விழுந்து இனி நாம் பிழைக்
கப்போகிறதில்லை என்று எண்ணியிட்டான்.
அவ்வேளையில் அவ்வழியாய்ப் போன குடி
யாவை ஒருவன் அக்காய்களைத் தூர்த்தி
படித்து அவனைக் காப்பாற்றினான். எல்ல
வேளைபாய் நாய்கள் அவனைத் தூர்த்தினவே
யன்றிக் கடிக்கவில்லை.

அதற்குள்ளாகப் பனிக்காலம் வரத்தலைப்
பட்டு எட்டுநாள் அகோரத்திரம் இடைவிடா
மல் பெய்த பனியினால் அவன் முன்னேக்கிச்
செல்வமாட்டாமல் ஓர் கிராமத்தில் தங்கியிட
வேண்டியதாயிற்று. பனியிட்டதும் அவன்
பிரபாணமாகப் புறப்பட அவ்வூர், அக்
கொடிய பனிக்காலத்தில் கால்நடைபாக
ஒண்டியாய்ப் பனியேல் நடந்து செல்வது
மகா பலசாலிகளான ஆண்பிள்ளைகளும்
கூடப் பிராணஹானியாகும் என்றும், காற்றால்
பனிசாற்புறமும் தெறிபடிக்கப்பட்டு வழி
துறை தெரியாமல் மறைத்துவிடும் என்றும்
சொல்லி கிருஸ்தும்ஸ் பண்டுகைக்காக ஏகா
தருணைப்புரி என்னும் பட்டணத்திற்குத் தான்
யம் முதலிய ஸ்பாண்டிகளைக் கொண்டு செல்
லும் வண்டிகள் வருகிற வரையில் அவனை
அங்கு தானே கிதுத்திக்கொண்டார்கள்.
வண்டிக்காரர்கள் அவன் வலாற்றைக் கேட்
டுத் தங்கள் வண்டியில் அவனை ஏற்றிக்கொள்ள
உடன்பட்டாராயிலும், அவன் உடைப் பனிக்
காலத்தில் பிரபாணம் செய்பத்தக்கதாய் இரா
மையினால் அவனை ஸாமான் கட்டியிருந்த
தும்பனி வெள்ளினால் போர்த்தியும் கூட

வாயாகான் ஒரு ஜானகியில் வந்து சேர்ந்த போது கடுங்குளிரினால் அவன் கண்ணம் வேடித்துப் போயிருந்தக் கண்டார்கள். அவர் வண்டிக்காரர்கள். அதற்கு ஏதோ கிளிகைச் பண்ணித் தங்கனார். அது ஜாக்கிரதை செய்துக்கொண்டிருப்பதாயினும் அவளுக்கு அடுத்ததோல் போர்வை மென்று இன்னா பதத்தில் குளிரினால் அவன் கிடைத்துப் பிழைக்கமாட்டான். அதனால் அவளைக் கட்டிக்கொண்டுபோதல் அவரத்தியம் என்று சொல்லார்கள். அவ்வளவு கல்ல தன்மை இழக்கவேண்டி வருகிறதென்று பரஸ் கோவியா மிகவும் வருத்தினான். அச்சாகையின் இருந்த ஜனங்களை அவளைத் தங்கவிடத்தில் வைத்துவிட்டுப்போக வழங்கியோ மெல்லுக் கண் பிழை வண்டிக்காரர்கள் தங்கள் சக்தா செய்த ஒரு அடுத்ததோல்போர்வை எங்கெங்கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாயினும், அச்சாகையின் இருந்தவர்கள் தங்கள் போர்வைமென்று கொடுத்திடால் தங்களுக்கு வேறென்று எளிதில் எப்பாதிக்க முடியாததால் சிற்பினைக்குக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று விட்டார்கள். அச்சத் தோத்தில் இருந்த வேலைக்காரியின் போர்வைக்கு அதன் சிவத்தின் இரண்டு பங்கு கொடுப்பதாகச் சொல்லியும் அவள் உடன் படவில்லை. கடைசியில் ஒரு உபாயம் செய்யப்பட்டது. அவ்வண்டிக்காரர்களின் ஒருவன் "இப்பெண்டினை என்னை உபாயம் போர்த்துக்கொண்டிருக்கிறாய் என்று தன் கம்முடைய போர்வைகளை ஒன்றுக்கொன்று பார்த்துக்கொள்ளுவோம்," என்று சொல்ல, அவர்கள் எல்லோரும் சரியென்று அதற்குடன்பட்டார்கள். பரஸ்கோவியா ஒருவன் போர்வைமென்று போர்த்துக்கொண்ட அவன் எம்மான் கட்டினை பரிசுவொன்றைத் தன்மேலிடும் போர்த்துக்கொண்டு குளிரித்து உலர்ச்சுப் படினான். ஒவ்வொரு

மயில் கண்டதும் தம் போர்வைகளை வண்டிக்காரர்கள் மாற்றிக்கொண்ட அவர் அவர்களுக்கு வேறு வேடிக்கையாயிருந்தது. பரஸ்கோவியாவோ தனக்காக அவ்வளவு உதவி செய்த வண்டிக்காரர்களுக்கு யாதும் குளிரினால் அசௌகரியம் உண்டாகாமல் இருக்கும்படிக்குறித செய்தக் கட்டினை வழிகொடுத்த தன் மனங்களுள்ளே பிரார்த்தித்துக் கொண்டே சென்றான்.

சுதந்திரனுள்புரியில் அவர்கள் தம்மின் சத்திரத்தில் ஒருவன் அவ்வுயில் உள்ள உதார குணமுள்ளவர்களின் பெயர்களை பரஸ்கோவியாவுக்குச் சொல்லி அவர்களில் மிலின் என்றும் ஒரு துறாமகனைப் பற்றி கிரேகடி மாகச் சொலித்துச் சொல்ல, பரஸ்கோவியா தான் மேலால் பிரயாணம் செய்வதென்றும் கிதக்கதப்பற்றி அவரது ஆலோசனையை மறுபின் அவரிடத்திற் சொன்று கேட்டுப் பென்று சிச்சித்திக் கொண்டான். அத் தினம் குளிரித்துப் பிழைமையானதனால் கோவியாக்குப் பிரார்த்தனை பண்ணியிருவோ மென்று சொல்ல, அங்கு அவருடைய வழி கடத்த உதவையையும் அன்புமேலிட்டால் அவன் செய்த கந்தையையும் கண்டு அவளை ஜாங்கன் கவனித்து கொக்கலாயினர். அவன் கோவியாவிடம் வெளியில் வந்ததும் ஒரு துறாமகன் அவளை யானென்று கிரேகடித்தான். பரஸ்கோவியா தன் பெயரைச் சொல்லி மிலின் பெருமாதியின் உதாரகுணத்தைப்பற்றி எங்கும் சொல்லிக்கொள்ளுதலினால் அப்பெருமாதியை எங்கிடத்திற் காணலாகும் என்று கேட்டனர். அதற்கு அப்பெருமாட்டி "இத்த மிலின் துறாமகனின் கண்ணையப்பற்றி ஜாங்கன் பெருமாதியைப் புழுவதெயன்றி எல்லா தலத்தில் அவள் அல்லவா தம்மிக்கதையும் எவ்வளவு நான் என்னமில்லை. அது கிடக்கிறது, என்னுடைய நான் உனக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்கிறேன்," என்றான்.

பரஸ்கோவியாவுக்கு இப்படிச் சொன்னது அவ்வளவு இஷ்டமாயிருக்கவில்லை. குளிரும் அத்தாடி மகன் மிலின் பெருமாதியின்

விட்டைக் காட்டி, "உனக்கு வேண்டிய உதவி இங்கு கிடையாதிடின் நீ என்னிடத்தில் வா வேண்டும்," என்று சொல்லி அனுப்பினான். ப்ரான்சோசியா அதற்கொன்றும் மறமொழி சொல்லாமல் வேலைக்காரனைப் பார்த்து "மிலின் பெருமாட்டி விட்டில் இருக்கிறாள்?" என்று கேட்டாள் அவர்கள் இதென்ன ஆச்சரியம்! என்று தங்கள் பெண்களையெப் பார்த்தபொழுது தான், தான் அதனடியில் பேசிக்கொண்டிருந்தவர் தாம் மிலின் பெரு மாட்டி என்று ப்ரான்சோசியாவுக்குத் தெரிந் தது.

இந்த நல்ல பெருமாட்டி பனிக்காலம் முழு தும் ப்ரான்சோசியாவைத் தம் விட்டிலேயே வைத்து ஆதரித்து அவளுக்கு முன் சொன்ன படி ஒருநாள் இராத்திரி மனையில் நின்ற தனும் உண்டாயி ஐஸ்தோஷத்தினால் உடம் புக்கு வந்த கெடுதலுடைய தனது உணவுகளைக் கொடுத்து விளத்தித்தரும்படி வெகு பிரயாசைப் பட்டாள். அன்றையும் ப்ரான்சோசியாவுக்கு அவள் கிணைமக்குறிப் அநேக படிப்பு விஷயம் கிளையும் எற்பித்தான். ப்ரான்சோசியாவின் தந்தை தாயார்கள் தம் மகளுக்கு அவசிய முன்கிணைமையை ஞாபக மூட்டும்படியான விஷயங்களைப் போதிக்கப் பயந்திருந்தார் களோ அவ்வாறு அந்தச் சிமந்ததை எடுத்துக் கொள்ளப் போதுமான மனவெழுச்சி இல் லாமையினாலோ ப்ரான்சோசியாவுக்கு எழுதப் படிக்கக்கூடத் தெரியாமலிருந்து இப்பொழுது வந்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிருந்தது. மிலின் பெருமாட்டி தனக்குச் செய்த உதவிகளைச் சொல்லப் புகுந்தால் அவளுக்கு உடனே கண்ணிப் பெருமும்; தான் இப்போது அதுப வித்திருந்த கஷத்தை வெண்ணித் தன் பெற் றோர்கள் பனிக்காட்டில் அநேக கஷ்டங்களுக் குட்பட்டு வருத்தி வருவதையும் எண்ண அவளுக்குத் தயரம் முன்னிலும் அதிக மானதென்றே வேதில்லை. ஆயினும் மிலின் பெருமாட்டி பனிக்காலமெல்லாம் தான் என்று இளவேனில் வரும் வனையில் அவ்வுகா சிட்டுப்போக ஒப்பினுரிக்கை. பின்பு வல்கா நதியின் உபநதியைய காமா நதியில் செல்லும் ஒரு ஓடத்தில் அவளுக்கு இடம் அமர்த்திக் கொடுத்து கிஷ்கிணைவாரோட்பட்டணத்துக்கு இரும்பும் உப்பும எறித்தொன்றிப்போகும் ஒரு வந்ததன் கையில் ஒப்பித்து அவளை அனுப்பினார்.

SHORT STORY.

நாயகமாயிற்று.

உபாயவந்தர்கள்.

(விவாகம்).

ஒருநிலை ஒரு கோமுட்டி இருந்தான். ஒரு நாள் இராத்திரி ஒரு திருடன் அவன் வீட்டுப் பரணியின்மேல் ஒளித்துக் கொண்டிருந்தான். அவ்விட்டில் செட்டி பதித்துக்கொள்ளப் போனான் அப்போது அங்கு திருடன் இருந் திரு அவன் கண்டு செட்டி ஓர் உபாயம் செய் தான். அதுவது தன் பெட்டிகள் எல்லாம் பூட்டியிருக்கின்றனவா வென்று பார்ப்பது போல் தொட்டு தொட்டு பார்த்தான் உடனே உண்மையாய் தேன் கொட்டினவனைப்போல் ஐயையோ கையில் தேன் கொட்டி விட்டதே என்று உடக்கக்கவி அழுதான். அவன் அழுதிற குரலுக்கேட்டு அவன் விட்டுக்காச சொல்லாம் ஒடிவந்த பார்த்த மகத்தித்து விஷயமாகிறது வென்றார்கள். அதற்கு செட்டி விஷயமாகிறது அந்த புண்ணியவான் மாத் திரம் இன்னும் பரணியிலிருந்து இறங்க வில்லையே பென்று பரணியிலிருக்கிறவனை அவர்களுக்குத் காட்டினான். உடனே அவர் கள் திருடனைப் பிடித்துக்கொண்டு கோமுட்டி யின் உபாயத்தை மெச்சினார்கள். அடுத்த விட்டில் அவனுடைய தம்பி ஒருவன் இருந் தான். அவனுக்கு ஆபத்தான சினேகித னொருவன் ஒருநாள் இராத்திரி தன் விட் டிற்கு வந்தபோது செட்டி தன் கைப்பையை கொட்டி எண்ணிக்கொண்டிருந் கையில் விளக்கு மீன்றுவிட்டது. உடனே சினேகி தன் பணத்தை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறு னென்று கோமுட்டி சந்தேகித்து ஓர் உபா யம் செய்தான். அதாவது தன் சினேகிதன் கைகளின்மேலும் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு நான் ஒருவாக்கு கேட்கிறேன், அதென்னவென்றால்: இதுவகையில் நீ என்னிடத்தில் அதிக விசுவாசமுடையவனாக விருத்தபோல் உன் ஆசுவசனையில் இருந் திருதா இது தீபம் வருகிறது அத்தீப மதியக் கைபோட்டுக் கொடுத்து தன் பெண்களைய சிக்கிரம் தீபம் கொண்டுவரச் சொல்லி தீபம் வருகிறவரையில் கைகளை விடாமல் கெட்டியாய் பிடித்திருந்து தீபம் வந்தவுடனே அதறியக் கைபோட்டுக் கொடுத்து கைகளை விட்டுவிட்டான்.

LESSONS IN NATURE STUDY.

பிரகிருதி வித்யாம்சம்.

HOW PLANTS FEED.

பயிர்கள் எப்படி வளருகின்றன.

உலகத்தில் எல்லாத் தேசங்களிலுமிட இந்தியாவிலும் பயிர்செய்வோர் அதிகமென்றே யெண்ணுகிறோம். ஆனால் அவர்களில் எல்லாவருபேர் பயிர் வளர்ச்சியின் முறைகளைப்பற்றி யோசிக்கிறார்கள் என்பதை நனைக்க நமக்கு ஆச்சரியம் உண்டாகிறது.

எந்தச் செடியையாவது நாம் சசயன சால் கிரவியாகப் பிரித்துப்பார்த்தால் அது ஏறக் குறையப் பதினாறு முதற்பொருள்கள் அல்லது முறையாகவுண்டுகள் (Elements) பல வேறான வினவாகச்சேர்ந்த ஆயிரக்கின்றதெனத் தெரியவரும். இப்பதினாறு பொருள்களில் பத்து எல்லாச் செடிகளிலும் இருப்பதாலும் மேலும் அவை பெல்லாவற்றையும் வேண்டிய அளவிற்குப் பெறுகிறல் எந்தப்பயிரும் சரியாக வளருவதில்லை யாதலாலும் இப்பத்தும் பயிர்களின் முக்கிய ஆதாரமாகக் கருதப்படுகின்றன. அவையாவன: (1) ஹி, (2) ஹைட்ரஜன் (Hydrogen), (3) பிராணவாயு, (4) கைட்ரஜன் (Nitrogen,) (5) கந்தகம், (6) பாஸ்பரஸ் (Phosphorus), (7) பொடாசியம், (8) மேக்னீசியம், (9) கால்சியம், (10) இரும்பு என்பவையாம். இவை இன்னும் சில அவ்வளவு முக்கியமில்லாத முதற்பொருள்களோடு கெவ்வேறு விதமாகக்கூடி நமக்குப் பயிர்களிலிருந்து கிடைக்கும்பொருள்களாகின்றன. ஹைட்ரஜன், பிராணவாயு இவை இரண்டும் சேர்ந்த தண்ணீராகின்றது. இத்தண்ணீர் நான் எல்லாச் செடிகளிலுமுள்ள முக்கிய மாவப்பொருள். முதல் மூன்றாம் சேர்ந்த சர்க்கரை, எண்ணெய், ஸ்டார்ச்சு (Starch) என்பவையாகின்றன. முதலாம் தம் சேர்ந்து விதைகளின் முக்கியபாகமும் தண்டு, இலை, இவையளவின் அணுக்களில் (Cells) சிதற்த்துள்ளதாய்கிய 'ப்ரோடோபிளாஸ்டம்' (Protoplasm) என்னும் ஜீவப்பொருள் ஆகின்றது.

மேற்சொல்லியவற்றில் ஹி முதலான சில வற்றையே ஆகாயத் (air) திலிருந்து செடிகள் பெறுகின்றன.

கைட்ரஜனும் மேலேசொன்ன ஜாப்தாவில் அதின்பெற்றிப்பவையும் சிலத்திலிருந்து கிடைக்கின்றன. தொன்று தொட்டவரும் பழக்கத்தாலே செடிகள் உணவுக்கொள்ளுதலுக்கு அமுதான ஒருவழி உடைத்தாயிருக்கின்றன. ஆகாயத்திலுள்ள ஹிவாயுவானது ஒருபங்கு ஹியும் இரண்டொங்கு பிராணவாயும் சேர்ந்து ஆகும் காற்றி) இவையளின் மெல்லிய தோலின்றுவிட உள்ளே செல்லுகிறது. அங்கே பச்சை 'க்ளோரபில்' (Chlorophyll) என்னும் வஸ்துவால் அதிலுள்ள ஹிமட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபின் மீள்த் பிராணவாயு வானது பிராணிகளுக்குப்பயோகப்படுமிப்படி வெளியே வந்துவிடுகின்றது. அப்பிராணவாயு பிராணிகளால் சுவாசிக்கப்பட்டு மறுபடியும் ஹிவாயுவாகின்றது. சிலத்திலுள்ள ஹைகாம்பந்தமான மற்ற உணவுகள் செடிகளின் சிறிய மயிரினைப்போன்ற வேர் தளிகளால் உட்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் அவை சிறு வேர்களின் மெல்லிய தோல்வழியே உட்கொள்ளுமுன்னர் கரைந்த ஸ்திதியிலிருந்து வேண்டும். வேர்களிலிருந்து ஓர்வகை திரவக (Acid) முள்ள நீர் ஹறுகின்றது. அது சாதாரண தண்ணீரில்கரைபாத பலவேக சம்பந்தப் பொருள்களையெல்லாம் தன்னுட்கரைத்துக்கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கின்றது. அவ்விதமாக ஸ்திதியிலுள்ள உணவுத்துளிகள் பக்கத்திலுள்ள வேர்களின் வழியால் உட்புகுகின்றன. வயற்பயிர்களின் கிஷயத்திலே பயிர்கள் எவ்வளவுதரம் சன்னமான கிணிலேர்கள் கிட்டி உண்டபோதிலும், அக்கிஷயத்திலுள்ள முக்கிய உணவுகளான பாஸ்பரஸ், பொடாசு, ஹைட்ரஜன் என்பவைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாயிருத்தலால் சிக்கியம் தீர்ந்துபோகின்றன. சிலம் எவ்வளவு காய்ந்ததாயிருந்தபோதிலும்

* By the development of ages.

அதில் செடியுடன் வளரவேண்டுமாயினும் மிகுதியாக நீரிருத்தல்வேண்டும். ஏனென்றால் செடியின் குரிய வெளிச்சத்தில் வளர்ந்து வரும்போது எப்பொழுதும் தம் வேர் வழியாய் தண்ணீரையிழுத்து அதைத்தண்ணியுலே மேற் செல்லவிட்டு பின் அத்தண்ணீரி ளிருக்கும் உணவுமுற்றும், தம்முட்கொண்டபிறகு அநீரை இலைகளின் வழியாய் ஆசிரியமாக வெளியிடுகின்றது. இவ்வாறு அடிக்கடி வேர்கள் தண்ணீரை யுரிஞ்சுதலால் நிலத்திலிருக்கும் தண்ணீர் ஓடுவதற்குக் காரணமாகிறது. அந்த ஓட்டத்தினால் நிலத்தினுள்ள தண்ணீர்நீர் கரை பக்கடிய செடியுணவுகள் கரைந்து வேர்களிடம்வர ஏதாவகிறது.

இயல்பில் ஆகின்ற அழுஞ்சுத்தன்மை (கெட்டுப்போகும் தன்மை) பால் நிலத்தினுள்ள லோகசம்பந்தமான பதார்த்தங்கள் நீரிக்கரை பக்கடியவனவாகின்றன. மேலும் ஒவ்வொரு கள்ள நிலத்தினும் கணக்கில்லாத அணுப்பிரமணமான சிறு ஜெத்துக்கள் (Bacteria) இருந்து இம்மாதத்தில் உதவுகின்றன. மேலும் அவைகள் காய்ந்த இலைகள் முதலியவற்றினுள்ள கைட்டாஜனை வெடியுப்பாக்கி செடிக்குப்பயோகமாக்குகின்றன. இவ்வுணவுகள் உட்கொள்ளத்தக்க ஸ்திதியில் கிடைத்தாலன்றி ஏற்றவளர்ச்சியும் விளைவும் உடைய செடிகள் இருப்பதரிது.

நிலத்தில் சிக்கிம் ருறைந்தகிடக்கடிய பயிருணவுகள் கைட்டாஜன், பாள்பாள், பொடாஸ் என்பவையே என்று முன்னமே கூறினோம். ஆனால் இவ்விஷயங்கொள்கை தெரியாத வெருகான் முன்னமேயே கிருஷிகர், சானம், எலும்பு முதலியவை தம் வயல்கட்டு அடிகரித்த விளைவைத் தந்தனவென்று கண்டு பிடித்திருந்தார்கள்.

ஆனால் இயற்கைச் (Science) சான்றித ஆராய்ச்சியானது, இந்த எருவுகள் ஏன்

அந்த விளைவைத்தந்தன என்பதையுணர்த்திவிட போது மனிதர்கள், இந்த உணவுப்பொருள் ஏன் ஒன்றும் பலவும் அதிகமாயும் உடனே பயன்படக்கூடியவனவாயும் சிறைந்துள்ள வேறு சாயனப்பொருள்களைக் குறைந்த அளவாய் ஏன் எருவாக வுபயோகிக்கக்கூடாதென்று போசித்தார்கள். பலமுற்பாடுகள்செய்த கடைசியில் அது முடிவெய்தி, இப்போது ஐரோப்பா அமெரிக்கா தோக்களில் கிருஷிக் கு வேண்டிய எருவுகளைச் செய்து கொள்வது, சாயன சாஸ்திரத்தொழில்பங்களில் முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. கீரேப்பிரிடென் தீவுகளிலிருத்தமட்டும் வெளிதேசங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகி எருவு 4-லட்சம் டன்ளிற்கு மேற்படுகின்றது. இவ்வித்திய நாட்டிலும், ஜனத்தொகை மிக விரைவில் அதிகரித்தலாலும் அதனால் ஆகாரத் தாளிப்பங்கள் அதிகமாக வேண்டப்படுதலாலும் இங்காட்டுக் கிருஷிகள் சாயன உருமைப்படி செய்த எருக்களை அதிகமாக உபயோகித்து, இது விஷயத்தில் தான்யவுற்ற புகி செய்யும் பிறதேசங்களின் கிருஷிமுறைக்குச் சமமாகத்தாம் அணுகரிக்கும் கிருஷிமுறைபை விரித்திசெய்து முன்னாக்குக்கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் நேரிடுமென்பது கிச்சயமாப்த் தோன்றுகிறது.

வங்காள சாஜாங்கத்தார் பரிட்சார்த்தமாக ஏற்படுத்திய விளைவிலங்களில் (Experimental farms) செய்த பரிட்சைகளில் இவ்விதமாக தயார்செய்யப்படும் எருவுகள் மற்ற தேசங்களிற்போலவே இங்காட்டிலும் பயன் கொடுக்குமென்பதை யறிவித்தன. மேலும் செல்லினை வானது அவ்வெருவால் இரட்டித்ததென்றும், எருயின் விளைவைக்கறித்தபின்னும் அதிகலாப மிருத்ததென்றும் கண்டார்கள். இப்போது இருப்பதைவிட அதிகவிளைச்சலுக்காக அதிக நிலங்களை (நிலங்கள் கிடைத்தாலும்) ஆதனமாகப்பயிரிவைக்கிடக் கிருஷிகளுக்கு எருவால் விளைவை பதிக்கப்படுத்திக்கொள்வது மிக லாபகரமாக இருக்கின்றது. ஏனென்றால் அதிக நிலங்களை சாகுபடிசெய்தால் அதன் கந்தாயமும், வேலிபோடல், உழைத்ல் முதலிய செலவுகளும் சேர்த்துச்செலவு மிக அதிகமாகின்றது. ஆனால் பின் செல்லியதிலேவோ எருவினை தான் கிருஷிகள் செலவுசெய்ய வேண்டியிருக்கின்றது.

இந்தியாவிலே பரிசுவனம் தரும் பொருள்
கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆனால் எலும்பு,
புண்ணாக்கு, வெடிப்புமுதலிய எருவுக்குப்
போகமான பொருள்கள் (அயற்சின் உபயோ
கத்தைக்கண்டறிந்த) வேறுதேசம் கருக்கு
ஆயிரக்கணக்கான டன் கனக வரஷா வருஷம்
இங்கிருந்து ஏற்றுமதியாகின்றபடியால் இவ்
வளத்தரும் வஸ்துக்கள் அற்றுப்போகக்கா
ணமாகி கிலவளமும் குறைவ றேமதவாகிந்
தது. இந்தியாவில் எருகிடுதல் ஏறக்குறைய
மற்றெல்லாதேசங்களைவிடக் குறைந்த செல
வில் ஆகும்.

இராஜாக்கள்தான் இவ்வளவியிடும் விவசாய
பத்தை கிருத்திசெய்வதற்காக, குளங்கள்
வெட்டிலேகிடும் இருப்புப்பாதை போடுவதி
டும் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளார்
கள். இந்தவிவசாய கிருத்தியின்பத்தில் இன்
றும் செப்பவேண்டியது அதிகரிக்கின்றது.
கிணாவையு மறிக்கிக்கச்செய்து கிலவளப்பத்
தையும் குன்றிதிருக்கச்செய்யும் அந்த மார்க்
கத்தையும் நாம் கவனிக்காதிருக்கக்கூடாது.

மனையுக்குகூறாத இருக்கின்ற கொஞ்சம்
தன்னிறைப் பாயப்பெற்ற பூமிக்கறிவிருந்து
எவ்வளவு கிணாயக்கடுமோ அவ்வளவும் கிண
யவேண்டிய அக்காலங்களில் எருகிடுதல் மிகப்
பயனுள்ளதாயிருக்கின்றது. இதனால் ஜனங்க
ளுக்குப் பொதுவில் உண்டாகும் நன்மை
நீமைகளைப்பற்றி விரித்தந்திடல்கூட. ஆனால்
இன்னும் அதிகப்பயன் தரும் விவசாயமுறை
கையாளப்பட்டால் அதனால் கிருஷிகன் நான்
முழுதும் கடினவேலை செய்து வருந்தவது
குறைந்தது, அவர்கள் கட்ட வேண்டிய கடின
அளவிற்கு மட்டுப்பட்டு சுகமெய்தும் என்ப
தற்கு ஐயமில்லை.

சுதாரணமாக இப்போது கிருஷிகள் தம்
பெரியோர் காட்களில் இருத்ததையிட இப்
போது காலக்கேட்டு மறை குன்றியதனாலே
தமது நிலங்களின் கிணவுக்குன்றியது என்று
நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அச்சிலங்கள் அடிக்க
டி வெள்ளாக்கையெய்வதால் எளிதில் குறை
ந்து தகுதியற்றவைகளாகப் போய்ச் சிட்டு
கையே கிணயின் குறைவிற்குப் பெருமள
வும் காரணமென்பது நிண்ணம்.

LESSONS IN ECONOMICS : DISTRIBUTION OF WEALTH.

அரித்த சாஸ்திரம், தனவிபாகம்.

1. தனவிபாகம்.

நாயிதவகையில் தனம் எவ்ருவென்னவென்
றும், அதையெப்படி யுத்தபத்தியாக்குறது
என்றும் விசாரித்தப்பார்த்தோம். இப்போ
முது இப்படியாகவுண்டாக்கப்பட்ட தனம் எவ்
வாறாக அதை உத்தபத்தியெய்வதில் விசாரி
தர்களான ஜனங்களுக்கு ஈது கொடுக்கப்பட
வேண்டியது என்று அறிய முயலவேண்டும்.

தனோத்தபத்திக்கு வேண்டிய ஸாதனங்கள்
முன்றென்று படித்திருக்கிறோம் இம்முள்ளும்
ஒரேமனிதனால் உத்தபத்தியில் பிரயோகிக்கப்
பட்டிருந்தால் உத்தபத்தியாகும் தனம் முழுவ
தும் அவனுக்கேதான் சேரவேண்டியது.
ஆனால் ஒரு ஜனஸங்காதத்தில் ஆகும் தனோத்
பத்தியில் உபயுத்தமான ஸாதனங்கள் ஸாம
னியமாய் ஒரு மனிதனைச் சேர்த்தவையல்ல.
ஆகையால் தனம் உண்டானதும் அதன் உத்
பத்தியில் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா ஜனங்களும்
கிருத்தியடைபுப்படி விபாகிக்கப்படவேண்டி
யது. அவர்கள் சரியானபடி கிருத்தியடையா
கிட்டால் தங்கள் வேலைக்குக்கொண்டவரும்
ஸாதனங்களைக் கொண்டவரமாட்டார்கள்.
ஆகவே வேலை நடக்காது. இவ்வகைத்தான
தனவிபாகத்தைப்பற்றிச் சில ஸ்வபாவிகமான
விதிகள் ஏற்படலாம். அவையனைக் கூடிய
மட்டும் கிரிதமாக அறித்தகொள்ள முயலு
வோம்.

தனோத்தபத்தியில் பிரயோகிக்கப்பட்ட
சேஷத்திதம், உத்தயம், முலதனம் ஆகிய இம்
முன்று ஸாதனங்களும் அத்தயாவசியமானவை
யாகையால் உத்தபத்தியாக்கப்பட்ட தனம் இம்
முன்று ஸாதனங்களுக்குரியவரான ஜனங்க

ருக்குள் பங்குபோடவேண்டியது. உத்யமம் அல்லாத உழைப்புக்கு உரியவனுக்குக் கொடுக்கப்படும் தனத்தின்பாகத்திற்கு நாம் வேதனம் (Wages) என்னும் பெயரைக்கொடுப்போம். ஷேதஸ்வாதனத்தையுடையவன் பாகத்திற்கு குத்தகை (Rent) என்பது வழக்கமாக வருகிற பெயர். முலதனம் போட்டவனது பாகத்திற்கு விருத்தி (Interest) என்று பெயர்கொடுப்போம். மேலும் தனஞ்செய்த சரியாக நடக்கவேண்டுமானால் தருத்தபடி களவுமுதலிய ஈழிபாதைகளில்லாமலிருக்கவேண்டியது அயசியமாகையாலும் அனவகளைப் போக்கடிக்கத் தருத்த பலமான ஈஜாங்கம் வேண்டுமாகையாலும், இராஜாங்கத்தை நடத்தச் செலவுக்கும் ஒரு பாகம் உத்பத்தியாக்கப்பட்ட தனத்திலிருந்து கொடுக்கப்படவேண்டியது. இதற்கு வரி (Taxes) என்றுதான் பெயர் வழங்குவது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. ஆகவே உத்பத்தியாகும் தனம் எல்லாம் இங்கான்கு வழியாகத்தான் செலவாகவேண்டியது. உத்பன்னமானதனம் = வேதனம் + குத்தகை + விருத்தி + வரி. இதுதான் தனவிபாகத்தைக்குறித்த சாகவதமான எம்பத்த தருமம். இதற்கு தனவிபாகஸம்சிஸேஷம் (The equation of distribution) என்ற பெயரைக்கொடுப்போம்.

இதற்கு உதாசனமாக இப்போது பலமாகத் துணிகள் நெய்யப்படும் ஒரு ஊராயிலில் பத்தாசுபூங்களும் ரீனமுள்ள துணியொன்று செய்ப்பட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம். வாங்கி உறும்படி யெத்தனைவிறமாகவந்ததனம் அந்த புண்டாக்குவதில் உதவினவர்களுக்குள் ஈத்து கொடுக்கப்படவேண்டியது என்று கிளவுவோம். முதல்முதல் ஆயில் சுட்டியிருக்கும் இடத்திற்கு உடையவன் வந்து தனக்கு வேண்டிய வடனைக்காக சிலவாயிரம் கஜல் களைக் கிழித்துக்கொண்டுபோகிறான். பிறகு

ஆயிலில் நடக்கும் வேலைக்கெல்லாம் காரணமான ரீரின் சக்தியையோ ரீராயியின் சக்தியையோ உண்டாக்கவாலது எம்பத்திற்குக் கொண்டுவரவாவது ஏற்படுத்தப்பட்ட சிப்பந்தி வகைகாக்கள் மற்றும் ஒரு பாகத்தை பெடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பிறகு கைமுதல் போட்டு வேலையை நடத்திவந்தவன் தன் பங்கிற்கு வெகுமதியில் ரீனமுள்ள துணியைக் கொண்டுபோவான். இவை போக மீதியுள்ளது ஏறக்குறைய 6-வசூம் கஜமுள்ள துணியிருக்கக்கூடும். இவை இரண்டு பங்காளிகளுக்குள் பிரிக்கப்படவேண்டியது. முதற் பங்காளிகளாக ஒரு பெருக்கும்பல் புறப்படுகிறது. ஆயிலில் வேலைநடத்திய ஒவாசியர், குமஸ்தாக்கள், கூலியாட்கள் ஆகிய பல ஆண், பெண் குழந்தைகள் கூடின பண் வந்து தங்களது பங்கை யபேகிழிக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சிறுபாகத்தான் கிடைத்தபோதிலும் முடியில் கொஞ்சம்பாகத்தான் வேலையை நடத்திவைக்கும் ஈஜமானன் பங்குக்குச்சேறுகிறது. வேலை ரேத்தியாகநடத்து, உத்பத்தியான சாமான் சரியாக கிளைப்போனால் ஈஜமானனுக்கு உண்டென்று லாபம்கிடைக்கும் அப்படியில்லாவிடில் கைவிலிருந்தகூட ஈஷ்டம் வரலாம். இப்படியாக நடக்கும் தனவிபாகத்தைப்பற்றிக் கொஞ்சம் விதானமாக விசாரித்துப் பாப்போம்.

வேலையாட்களின் பாகம் அல்லது வேதனம்: இப்போது நாம் வேதனம், வரி, விருத்தியென்று உபயோகிக்கும்வாத்ததைகள் சர்யர்னியமாக வழக்கத்தில் வரும் அருத்தத்தில் உபயோகமாவதில்லை. வேதனம் என்று வேலைக்கு நேராகக் கொடுக்கப்படும். கூலிக்குத் தான் செல்வாத்தில் பெயர். ஆனால் சாமானிய உலக வழக்கத்தின்படி வேலைசெய்பவன் வேலைக்கு வேண்டிய கருவிகளைத்தானே வைத்திருக்கிறான். ஆகவே அவன் பெரும் ஆச்வாஸத்தில் (Remuneration) ஒரு பங்கு அந்த வண்

களைத் திட்டமாக வாங்கி வைத்திருக்கவேண்டிய கைமுதலின் உபயோகத்திற்காகக் கொடுக்கப்படும் விரும்பியை (Interest) அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் செல்வதாளின்படி வேதனம் அவன் பெருகிற பாகத்திலிருந்து இப்படிப்பட்ட விரும்பியைக் கழித்ததன்மேல் வரும் பொருளுக்குத்தான் பெயராகும்.

சேஷத்திர ஸம்பந்தமான பகுதி அல்லது குத்தகை: பிரகிருதி சக்தியின் உபயோகத்திற்காகக் கொடுக்கப்படுவது இது. ஆகையால் ஒரு சேஷத்திரத்திற்கு நாம் குத்தகையென்று கொடுக்கும் பாகமெல்லாம் குத்தகையாகமாட்டாது. அந்தசேஷத்திரத்தின்மேல் கட்டியிருக்கும் கட்டடங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் பாகம் அந்தவேலையை நடத்துவதில் பிரயோஜிக்கப்பட்ட உத்யமம், மூலதனம் முதலியவைகளுக்காகப் பிரித்துவைக்கப்படவேண்டியது.

மூலதனத்தான் பகுதி அல்லது வட்டி: சமாளிப்பவரின் மூலதனத்தான் தானே வேலையையும் நடத்திவருவதால் இவன் பெற்றுக்கொள்ளும் பாகத்தில் ஒருசுது இவன் செய்யும் மேற்பார்வை முதலிய வேலைக்காகச் சேரவேண்டியது. இவன் கையிலிருந்து போட்ட முதலுக்குமாத்திரம் கிடைக்கும் பணமே வட்டியென்பபொழுது. மேலும் இவன் பணம் போட்டு வேலைசெய்ய ஆரம்பித்தபோது வேலைசரிவாகடைந்த தான் போட்டபணம் வந்து சேருமோ சேராதோவென்ற சந்தேகம் பலமாயிருக்குமானகையால் இந்த சந்தேகத்தை கவனிக்காமல் வேலையை பாரம்பித்து நடத்திய கைசியத்திற்காகவும் ஒருபாகம் சேரவேண்டியது. இவ்வளவுமே ஒருத்தான் காம் சாமாளியமாகவாபம் என்று சொல்லும் பாகம் ஆகிறது. இப்படியாக.

வாபம்-மேல் கிராசினக்குறிய வேதனம், + வட்டி + சந்தேகத்திற்காக வுபாந்தி.

ஆகவே, முடிவில் ஆரம்பித்த பார்த்தல் விபாகமானது பிரத்யேகமாக ஒவ்வொரு மனிதனையும் பற்றியது. ஒவ்வொருவனும் தன் தன் பகுதிசரிவாகக் கிடைக்கவேண்டுமென்று பார்த்திறதற்கு ஆஸ்பதம் அதிகமாக விரும்பினதே ஒழிய பலர்கூடி சங்கடத்தின் ஸாதகாபேஷையாகத் தன் தன் கஷ்டத்தைப் பாராமலிருப்பது அரிது. ஆயினும் பலர் தன்

கள் பகுதி சரிவாகக் கிடைக்காது என்று கண்டால் ஒருங்குகூடித் தத்தம் காரியசாதனைக்காக நெய்பாண்மையொருக்கு கஷ்டம் நேரிடும்மாதைப் பாராட்டாமல் சிற்பது ஐரோப்பா தேசத்தில் அடிக்கடி காணப்படும் ஒரு விஷயம். இப்படிச்சேருவதால் தன் கிபாகமானது கவபாகமாக நடக்காது. சிற்றில விஷயங்களில் ஜனங்களின் ஸ்திதியை பணசரித்த மாறுபாட்டையடையும். ஆயினும் முடிவில் தனகிபாகத்தின் ஸ்வபாகமான கிரிதன் தான் கீடித்துகின்றன. மேலும் இப்படிப்பட்ட கிபாகத்தில் சம்பந்தப்பட்ட ஜனங்கள் பலதேசத்திற் பலமாகப் பிரிந்துகொண்டிருக்கின்றன. இங்கிலாண்டு தேசத்தில் தனகிபாகம்பெறும் ஜனங்களின்சரிவு இந்தியாவில் காணப்படாது.

மது தேசத்தில் ஐரோப்பா கண்டத்தில் பலத்த இராச்சியங்களில் காணும்படியான கிரிசேஷமான யந்திரசாலைகள் பெரும்பான்மை யில்லை. யந்திரசாலைகளின் தனமுற்பத்தியாவதில் கூடும் ஜனங்களின் கட்டத்தின்மாதிரியே வேறு; கந்தேசத்திற் போன்ற கைவேலையில் கிபாகிருதர்களான உழைப்பாளிகள் வேலை செய்து தனகிபாகம் பெறும்மாதிரியே வேறு தான். பொதுவாக இங்கே வேலைபாள் தன் கவனக்கொத்தானே வாங்கி வைத்திருப்பதில்லை கிஷயக்களுக்கு அளவான மூலதனத்தான் (Capitalist) ஆகினான். மற்றம் வெருவேலைக்காரர்கள் சேர்க்கு பந்திரங்களில் வேலைநடத்தி வருவதாலும், இங்கே ஒவ்வொருவனும் தன் பாட்டையாத்திரம் பார்ப்பதிலுதாம், ஐரோப்பா கண்டத்தில் வேலைபாட்டகரும், மூலதனத்தானும் ஒருங்குகூடித் தத்தம் ஸாபாஷுடக்களைச் சீர்த்துத்தச் செய்யும் ஏற்பாடுகள் இங்கே நடப்பதற்கு ஆஸ்பதமில்லை. ஆயினும் தற்காலத்தில் ஐரோப்பா, ஆசியா என்னிற் கித்தியாசமே அழிந்துபோரும்படி, ஐரோப்பிய தனோத்தியின் ரீதியே உலகமெங்கும் பரவியிருக்கிறது. யந்திரக்களும் யந்திரசாலைகளும் ஆயிரக்கணக்காக உலகெங்கும் கிபாகிக்கின்றன. ஐரோப்பிய மூலதனமே கந்தேசத்திலும் பலவான பலத்த உத்பத்தியில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே இன்னும் கொஞ்சகாலத்தில் ஐரோப்பிய தனோத்தியின் ரீதியான எங்கேயும் பரவியிடும். மது வேளாண்மையுடைய இம்மாதிரி யாதுவதற்கு ஆரம்பித்துகிட்டது.

திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா லாஸ்குடி
வித்தியாகாட்சி சாலை.

ஆகஸ்டு, 1916.

நானது வருஷம் ஆகஸ்டுமாதத்தில் லாஸ்குடி
தேஞ்சு உபாத்தியாயச் சங்கங்களின் சம்பந்தமாக ஒரு
வித்தியா காட்சிசாலை திறக்கப்பட்டு நடத்தப்படும்.
அதற்காக ஏற்பட்ட கமிட்டிக்கு மாணாபுத் திவான்
புறமார் டி. தேசிகாசாரியர் அவர்கள் ப்ரெஸிடென்டாகியுக்கும் பொறுப்பை வகித்திருக்கிறார்.
அக்காலத்தில் சென்னை கவர்னர் மத்திராலேசனை
சபையின் மெம்பராகிய கனம் ஸ்ரீமான் சர். பி. என்.
சிவசாமி அய்யர் B. A., B. L., K. C. S. I., C. S. I.,
C. I. E. அவர்கள் டி. காட்சிசாலையைத் திறக்கும்
படிக்கு ஏற்படாதிரு. அக்கே உட்கிரியாச்சலும்,
பூதகண்ணாடி காட்சிசாலையும் கடைபொதுதல்.

இந்த காட்சிசாலை கண்டு விவரமென்றுப்பொருட்டு
எல்லா கணவாங்களுடைய உதவியும் வேண்டியிருக்கிறது.
ஆகையால் கணவாங்கன் அடியில் கண்ட
காட்சிப்பொருள்களை தக்களால் கூடிய அளவு
1916-ம் ஆண்டு ஜூலை 25-உக்கு முந்தி அனுப்பும்
படியாகும், மேல்கண்ட விசேஷத்துக்கு வந்து
யிதழும் செய்யும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

வேண்டி அழைக்கப்படும் சாமான்கள்.

I. வித்தியா பிரவு:-

1. பிள்ளைகளின் கையெழுத்து.

2. உபாத்தியாயர்களாலும், மாணாக்கர்களாலும்,
வேலையில் தேர்ந்தவர்களாலும், காசித்தலில் நாயர்
செய்யப்பட்ட பலவித சித்திரங்கள், பூகோள நோபடங்கள்,
பூகோள உருண்டைகள், பூகோள சம்பந்த
மான படங்கள். நோசரித்திர படங்கள், கனிமன்
உருவங்கள், காசிதமழப்பு வேலைகள், காசித வெட்டு
வேலைகள், மணி வேலைகள், மனி வேலைகள், கடை
முடைதல் வேலைகள், பட்டாணி வேலைகள், குத்தித்
தொத்த வேலைகள், சரிசை வேலைகள், கடை வேலை
கள், தால் வேலைகள், கம்பளி தால் வேலைகள்.

3. போதனைக்கென்று உபாத்தியாயர்களால் செய்
யப்பட்ட போதனா உபகரணங்கள். (ஒவ்வொரு
உபகரணத்தையும் விவரித்து எழுதிவேண்டும்).

4. உபாத்தியாயர்களாலும், மாணாக்கர்களாலும் இத்
சாலைகளில் செய்யப்பட்ட கைத்தொழில் வேலைகள்.

5. உபாத்தியாயர்களாலும், மாணாக்கர்களாலும் இத்
சாலைகளில் சேர்க்கப்பட்ட போல்டு ஸ்டாம்புகள்,
காணயங்கள், பூச்சிகள், முதலியவைகள்.

6. தேர்ந்தெடுத்த உபாத்தியாயர்கள், பண்டிதர்கள்,
அரசர்கள், மந்திரிகள் முதலிய பிரபல கணவாங்க
ளின் படங்கள்.

7. ஸ்கூல் கட்டடங்கள், வேலைச்சாலைகள், இயம்
திரங்கள், காட்சிசாலைகளின் படங்கள். கிராமத்தி
தும், கரைத்திலும் சுதேசிகள் வசிப்பதற்கென்ற தரு
த்த வீடுகளைப்போதும், கிராமத்திலும், கரைத்திலும்
எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களுக்குத் தகுதியான கட்டடங்
களைப்போதும் பலகையாலும், அட்டையாலும் செய்
யப்பட்ட மாதிரிகள் (models), பிளானும், என்டிமெ
ட்டும் உடன் அனுப்புவதல் வேண்டும்.

8. காட்சிசாலைக்கு செனகரிமாய் அனுப்பக்கூடிய
உள்ளூர் விளம்பொருள்கள், அல்லது தாதுவர்க்கப்
பொருள், அல்லது சரக்கத்தில் உண்டாகும் உபோ
சங்கள்.

9. காட்சிசாலைக்குத் சிறந்ததாகத் தோன்றும்
வேற சாமான்கள்.

II. விவகாயப் பிரவு:-

1. உலகத்தாருக்கு தருமையாக உபயோகப்படுந்
தன்மையால் பொது ஜனங்கள் அவசியமாய்ப் பார்க்க
வேண்டிய விளம்பொருள்கள்.

2. தற்கால கவின முறைகளாலோ, விசேஷ பயிர்
த்திறமையினாலோ உண்டாக்கப்பட்ட விளம்பொருள்
கள்.

3. புராதனமாய் வழங்கிவந்த விவகாயக் கருவிக
ளைத் தோற்றுக்கும் கவின விவகாயக் கருவிகள், உப
கரணங்கள், இயந்திரங்கள்.

III. கைத்தொழிற் பிரவு:-

1. பொதுஜனங்களுக்கு விசேஷ உபயோகத்துக்
குதலும் கைத்தொழிற் சாமான்கள், சுவர்க் கருப்புப்
பலகைக்கும், மரக் கருப்புப் பலகைக்கும் பூக்கூடிய
மை செய்யும் விதம். செவடி கருத்தாயாணதாயும், சிற
த்ததாயுயிருக்கவேண்டும். செவடி, மீர்த்துண்டியல்
மைபிரி மாதிரி அனுப்பவேண்டும்.

2. விசேஷித்த வேலைத்திறமையையும், கைச்
சாமர்த்தியத்தையும் காட்டக்கூடிய கைத்தொழில்
வேலைகள்.

3. புராதனமாய் வழங்கிவரும் கைத்தொழிற்
கருவிகளைத் தோற்றுக்கும் கவின கைத்தொழிற்
கருவிகள், உபகரணங்கள், இயந்திரங்கள்.

4. தச்சு வேலை, தச்சு வேலை, சமையல், வேலை, சண்டிப்புகட்டி வேலை, சல் வேலை, செப்பு பித்திரை முதலிய உலோகங்கள் வேலை, செப்பு வேலை, பாய் வேலை, ராணியு ஊர் வேலை, அபிசர் வேலை, கங்குலுக்குத் தகுந்த மச்சுபாண்டங்கள்.

IV. சங்கீதப் பிரிவு:—தொடர் மேன், கம்புச் சூழிகள் (பிழை வீணை முதலிய) இவைகளை உபயோகித்துக்கூட்டல். இந்த வகத்தியங்கள் தங்கள் செய்யும் கச்சேரிகளுக்குப் பணம் கேட்கக்கூடாது. தங்கள் கச்சேரிகளுக்கு வந்தவுடனே-குக்கியாகட்டும்.

V. கேட்புப்பிரிவு:—தொடர் கச்சேரி. இதைச் செய்து காட்டுகிறவர்களுக்கும் தங்கள் ஆட்டம் களுக்குப் பணம் கேட்கக்கூடாது.

VI. விவாதிக்கப்படுகிற பிரிவு:—விவாதிக்கிறவர்களின் பக்கம். தகுந்தகூடிய விவாதிக்காதல் பிழைக்கப்பட்டவர்களின் பக்கம் (எல்லா விவாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் பணம் கேட்கக்கூடாது).

VII. விவாதிக்கப்படுகிற பிரிவு:—செயல்பாட்டினால்தான், பக்கம், தொடக்ககூடிய காட்டுகிறவர்கள், அனைத்துமாதைய பக்கம், காட்சம், குகியாட்சம், எழுதாட்சம், பக்கம். சம்பந்தமுடைய தொடர்ந்தெடுத்த ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு மத்தியத்தான் அனுமதி கொடுக்கப்படும்.

N. B.—பிரிவுகளின் காட்டியும் பக்கங்களின் காட்டியும் முதல் காட்சம் மாதிரியே முடிவு பெறும்.

VIII. தாயகங்களைப் பிரிவு:—அனைத்துமாதைய தாயகங்கள், பக்கம், காட்சம், பக்கம்.

முக்கிய குறிப்புகள்:—

1. காட்சிகளைக்கு அனுப்பப்படும் எல்லா சமயம் விரும்பும் செலவுக்கானவர்களுடைய செலவில் தான் அனுப்பப்படும். செலவிலே கப்பெயரிடக் கொடுக்க வாயது சாதகங்களைப்பற்றி அவர்களுக்கு எழுதப்பட முடியுமா.

2. ஒவ்வொரு சமயமும் அனுப்புகிறவர், சமயம் செய்தவர் அல்லது சொந்தக்காரருடைய பெயர், தொழில், வயது, சமயவின் விவரம் ஆகிய விவரங்களை இவ்விலியிலும் தமிழிலும் குறித்து எழுதி அனுப்பவேண்டும். உபாதிமர்க்களும், மாண்புமிகர்களும், செயல்பட்ட சமயங்களையிற் தான், கங்குலு, தோட்டம், உருப்பின் பெயரையும் குறிக்க வேண்டும்.

முக்கியமாய்க் கவனிக்க.

3. மாண்புமிகர், உபாதிமர்க்கள், இத்தகைய செய்த சமயங்களில் பித்திரை கிணையங்களையெழுத்து வேலைத்தொடர்த்துத் தக்கபடி ஒப்புகளைத் தூக்கித் தவிர்த்துப் பத்திரங்களை (செலக்ஷ) கொடுக்கவேண்டும். கொடுக்கப்படுகிற எல்லாப் பிரிவுகளுக்கும் சம்பந்தம் உண்டு.

4. பத்திரங்களும், செலவுக்கானவரும் பெற வேண்டுமென்ற அனுப்பப்படும் சமயங்களை அங்கு வர குறித்து அனுப்பவேண்டும். அவைகளின் விவரங்களையும் பத்திரங்கள் எழுதியனுப்பவேண்டும்.

5. விவாதிப்புகளையாவது சமயங்களின் சொந்தக்காரர்களாவது அடங்கலாகவும் எழுதுவதாவது பத்திரத்திற்குக்கொண்டவேண்டும். உபாதிமர்கள் சமயங்கள் கவனப்போகாதவர்க்கு பத்திரமென்ற செய் வேண்டும். ஆனால் குந்த விதி காட்டுகிறவர்களுக்கு உருப்புகளையும் பத்திரமென்ற வகத்தும் சமயங்களுக்குப் பொருத்தது. விவாதிப்பிரிவுகளையும் வேலைப் பாராட்டும் சமயங்கள் காட்டிவிடவேண்டியிருக்கும் தான் அவைகளை "உன் சமயங்களை" கவிட்டவர்களுக்குக் கொடுத்தும் திருப்புகளாகும்.

6. 1916-ஆம் ஆண்டு 25-ஆம் இன்ன சமயங்கள் அனுப்பப்படுகிறவர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் படி கேட்டுக்கொண்டபடிதான். சமயங்களுக்காக உபாதிமர்கள் இடம் வேண்டுமென்ற உடனே எழுதிக்கொண்டவேண்டும்.

7. II, VIII. இப்பிரிவுகளில் அனைத்துமாதைய சமயங்களையும் காட்டுகிறவர்கள் தான் மாதிரி 6 மணி வரையும் ஏற்றிக்கொண்டபடி.

பொதுவான கண்ணாடியைக் குறித்து மேல்கண்ட விவரங்களைப்பற்றி பித்திரை எழுதிக்கொண்ட கம்புவாட்டம் எங்கள் வந்ததற்குமே செலுத்தவேண்டும்.

இப்படிக்கு,
1. ப. பார்த்தசாரதி நாயக்கர், B. A., L. T.,
கங்குலு தோட்டம் உபாதிமர்கள் சங்கங்களின்
அச்சிவாதிமர்களையும்,
கங்குலு தோட்டம் கங்குலு சப் அச்சிவாதிமர்களுக்கும்.
இன்னவர்களுக்கும்.

2. L. S. நடராஜ சாமி, B. A., L. T.,
காட்சிகளைக் கவிட்டவர்கள் காட்சிகளையிற்,
கங்குலு தோட்டம் செலவுக்காக கங்குலு தோட்டம்
மத்தியம்.

N. B.—கங்குலு எழுதுவதற்கு முதல் தாமதம் பரிசிடமுடியாதவர்களுக்கு எழுதுவது.

கங்குலுக்கானவர்களுக்கும் சமயங்களை இடங்காட்சம் பரிசிடப்பட்ட பணம் கவிட்ட விவாதிமர்க்களும், இவ்விலியை 15-ஆம் தேதியிற் கங்குலு தோட்டமென்றும், கங்குலு அனைத்துமாதைய விவரங்கள் குந்தவிரியோடும் காட்சிகளை முடிந்தபின் பத்திரம் விவாதிமர்களின் சமயங்களை அனுப்புவதற்கு தான். கங்குலு திருப்புகளில் காட்டுவதற்கு மத்தியம் கவிட்டவர்களுக்கு 12 மணி அளவிற்கு.

ON ENVY.

பொருமை.

பிறர் சம்பந்தைக்கண்டு துக்கப்படுகிற வனும் பிறர் சந்தோஷப்பட்டால் தான் விசைப்பட்டு அவர் விசைப்பட்டால் தான் சந்தோஷப்படுகிறவனும் தன் துர்ப்பாக்கியத்துக்குத் தானே காரணமாகின்றான். இது அவன் விதி:

எப்படி ஒரு புதர் தீயினால் பற்றியெரிசின் தீதோ அப்படியே பொருமைக்காரன் மனசும் எரிந்தகொண்டேயிருக்கும். அவன் மனசு ஒருவரையும் சந்தோஷமாகவாவது சமாதானமாகவாவது இராது. இத்தூக்குளும் சாதாரணமாய் மனிதனுக்கு கபாவம். ஆனால் இதை முனையிலேயே அறிவு என்கிற கோடரியினால் கசாளுசெய்து மேல் கிருத்தியாகாமல் தடுக்கும்பட்சத்தில் நாம் விசைமென்றிறைதையே அழியோம். சந்தோஷம் தனக்குத்தானே வரும். இதற்குத் திருஷ்டாந்தம்:—ஒருவன் தன்னயவான் பாக்கியத்தைக்கண்டு சமீக்கமாட்டாமல் ஓர் அண்ணியத்தில் வசிப்போமென்று போனான். ஒரு மகாரிஷி இந்தப் பொருமைக்காரனைக்கண்டு பச்சாதாப்பப்பட்டு ஒரு மந்திரசத்தியுபாய பரீட்சையை வவனுக்குக் கொடுத்தார். அதன் மகீதவயம் யாதெனில் அதை மூன்றுதடையை என்னென்ன கோளிக்கொண்டு போடுகிறதோ அதைகள் சம்பவீக்கும். ரிஷி “மூன்றுதடையையும் நீ இச்சிக்கறது கிடைக்கும், ஆனால் உன்னயவானுக்கு உன்னையிட இரண்டு மடங்கருகிடைக்கும்” என்று சொன்னார். அவன் வீட்டுக்குப்போனதும் தான் பாச்சிக்கையை யுருட்டுவதில் அவல் வீட்டுக்காரனுக்குண்டாகப்போகிற பாக்கியத்தை மறந்தவனாய் எனக்கு விடுகலாம், தானியமும், வெள்ளி, தக்கம், நகைகளும் கிஸ்தாரமாய்க் கிடைக்கட்டும் என்று சொல்லி பாச்சிக்கையை முதல்தரம் உருட்டினான். அப்படியே கிடைத்தது. அங்கடை வீட்டுக்காரனுக்கு அதனின மிகுமையுக்கு கிடைத்தது, உடனே ரூபகம்வந்தது அவகாலத்துக்குத் தீங்கு விளைத்தவனாய் எனக்கு ஒருகண் குருடாகட்டும் என்றுசொல்லி இரண்டாத்தடையை உரு

ட்டினான் உடனே அடுத்த வீட்டானுக்கு இரண்டு கண்களும் போய்சிட்டன. என் வீட்டிற்குப் பாதி பூயிருள்ளுழக்குப் போகட்டுமென்றுச் சரித்த மூன்றாக்காம் பாச்சிக்கையை யுருட்டினான் பக்கத்தா வீட்டுக்காரன் வீடு பூத்தியாக முழுகிப்போய்சிட்டது. இப்படியாகவே இவன் தனிகையாக கிருக்கக்கண்டு இவன் வேலைக்காரர்களெல்லாரும் ஒருங்குசேர்ந்து நன்றாய்ப்புகைத்துவிட்டு ஆஸ்திரியாவற்றையு மெடுத்துக் கொண்டு ஒரு படவிலேயே யோடி விட்டார்கள். அப்போதுதான் ‘ஐயோ என் பொருமையினால்வா இப்படி நேரிட்டது. இந்த தாக்குடைந்தினால் என் அயல் வீட்டார்களைக் கெடுக்காமலிருக்கும் பட்சத்தில் ஒத்தாசையே செய்கிறுப்பார்களே. ஒத்தாசையே செய்யாவிடினும் அவர்களிருக்கிறார்களென்ற பரிபத்தினால் மற்றவர்கள் என்னை இப்படி இம்சிக்கத் தனியார்களல்லவா’ என்று கக்குரலிட்டிக் கதறினான். ஆனால்வினைக் கரது கொடுத்துக் கேட்பார் யாருமில்லை.

THE VIVEKACHINTAMANI.

This magazine is devoted to the diffusion of knowledge and to the “Children's movement.” The commendable zeal of the Editor, Mr. C. V. Swaminathan, in promoting the cause of children's education, and in making them to realise their duties, rights and responsibilities, has earned for him an enviable name. The first few pages are devoted to the utterances of Lord Hardinge and his parting message to the students, when the honour of LL. D. was conferred upon him by the Bombay University. This is followed by a dedicatory epistle addressed to Sir Sankaran Nair, the first Indian Member in charge of Education. The Editor advocates the necessity of encouraging the study of vernaculars, on the strength of the pronouncements of Lord Hardinge as the Head of the State, and Sir Rabindranath Tagore, the “Poet-Laureate of Asia,” as representing the ancient wisdom of India, “raising their voice against the vehicle of education being in a foreign language, to the detriment and neglect of the vernaculars of the country.” The stray thoughts of a youthful ascetic, who gave up his all to attain emancipation from bondage, are also embodied in a chapter under various heads, i.e., bravery, time, self-exertion, etc.

THE NEW INDIA dated 21st June, 1916.